

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 40^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΡΙΤΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 59

Ο απόλυτος μάλλον συν-γραφέας του ευρωπαϊκού κινηματογράφου των μεγάλων δημιουργών. Δύσκολα μπορεί να σκεφτεί κανείς ακόμα κι ένα δεύτερο όνομα που να αξίζει έναν τέτοιο χαρακτηρισμό. Έμπιστος συν-μιλητής, συν-εργάτης, συν-σεναριογράφος. Συν-μέτοχος σε μερικά από τα σημαντικότερα έργα των Αντονιόνι, Ρόζι, Ταβιάνι, Φελίνι, Ταρκόφσκι, Αγγελόπουλου. Το «πρώτο αυτί» της αρχικής έμπνευσης του δημιουργού, που θα βοηθήσει να συγκεκριμενοποιηθεί το δολό περίγραμμα μιας ιδέας. Το «δεύτερο μάτι» στην πρώτη γραφή, που θα απελευθερώσει τον δημιουργό από την μονήρη προσήλωση στα θέματά του. Αυτός, που οι πολύωρες συζητήσεις μαζί του, με θέμα την ανάπτυξη μιας ιδέας ή ενός χαρακτήρα, θα επιτρέψει στον δημιουργό να πει στον εαυτό του: δουλέψαμε, προχωρήσαμε. Αυτός που θα πρέπει να περάσει το καταστάλαγμα των συζητούμενων σκέψεων στο χαρτί σε μια ορισμένη μορφή. Να συνδέσει, σύμφωνα με την απαιτούμενη τεχνική του σεναρίου, σκηνές. Να προτείνει προσδαφαιρέσεις. Αλλά και να δεχτεί αναιρέσεις αποφασισμένων οδηγιών. Ακόμα και να ανεχθεί τις πιο ιδιότροπες αντιδράσεις ενός υπερτροφικού Εγώ, που χαρακτηρίζει, έτσι ή αλλιώς, έναν μεγάλο δημιουργό. Κι όλα αυτά για να συγκεντρωθεί ένα «πρώτο υλικό» στο χαρτί. Να συγκροτηθεί ένα σχέδιο παραγωγής, που προορίζεται να καεί: να μεταλλαχθεί σε μια άλλη μορφή. Σε εικόνες και ήχους. Για να λάμψει η φλόγα της κινηματογραφικής δημιουργίας στο τελικό αποτέλεσμα. Και με ηθική και επαγγελματική υποχρέωση να τηρηθεί κάθε απόρρητο μιας τέτοιας εμπειρίας. Απόλυτα.

του Σωτήρη Ζήκου

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Χώμα και νερό

του Παναγιώτη Καρκανεβάτου

Ποιήτρια, μετά το βραβευμένο Μεταίχμιο, μεγάλου μήκους ταινία του Παναγιώτη Καρκανεβάτου η οποία ήδη έκανε παγκόσμια πρεμιέρα με τη συμμετοχή της στο Διεθνές Φεστιβάλ του Τόκιο, είναι η μια από τις δύο ελληνικές παραγωγές που διαγωνίζονται στο διεθνές τμήμα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για μια στελή ερωτική ιστορία "που δεν πρόλαβε να γίνει αγάπη" όπως εξηγεί ο δημιουργός της, μεταξύ του απονήρευτου Νικόλα και της ανήσυχης, πλην σκληρόπετης Κωνσταντίνης. Αυτός είναι λυράρης, μυημένος "αναστενάρης" και τρελά ερωτευμένος. Αυτή έχει όλη τη ζωή μπροστά της. Αψηφώντας την αγάπη τους και μια ματαιωμένη εγκυμοσύνη, τον εγκαταλείπει και φεύγει από το χωριό. Μακριά από τον τόπο και τη ρίζα του, ο Νικόλας γράφει στη ζωή. Περιπλανιέται στην άγνωστη νύ-

χτα και συναντάει την Έλενα, μια όμορφη Ρωσίδα που επιβιώνει, ποδώντας το Τορόντο της καρτ ποστάλ που έχει πάντα στην τσάντα της. Δυο μοναχικές, αδελφές υπάρξεις, που διεκδικούν την αγάπη για να βιώσουν τη θυσία

που απορρέει από αυτήν. Ο Νικόλας έχει πλέον περάσει στην αντίπερα όχθη του ποταμού. "Εκεί που όλα παίρνουν την πιο απλή, αναπόφευκτη και αληθινή τους όψη. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο από χώμα και νερό..." Γυρισμένη στις Σέρρες, στη Θεσσαλονίκη και άλλους τόπους της μακεδονικής γης, καθώς και στη Βουλγαρία, η ταινία, πέραν της ερωτικής αφήγησης περιέχει ταυτόχρονα στοιχεία παράδοσης και μύθου όπως π.χ. η πυροβολασία (στοιχεία οικεία στον σκηνοθέτη - σεναριογράφο εξαιτίας της βορειοελλαδίτικης καταγωγής του).

Β.Π.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Τζόνι / Johnny

του Carl Bessai (Καναδάς, 1999)

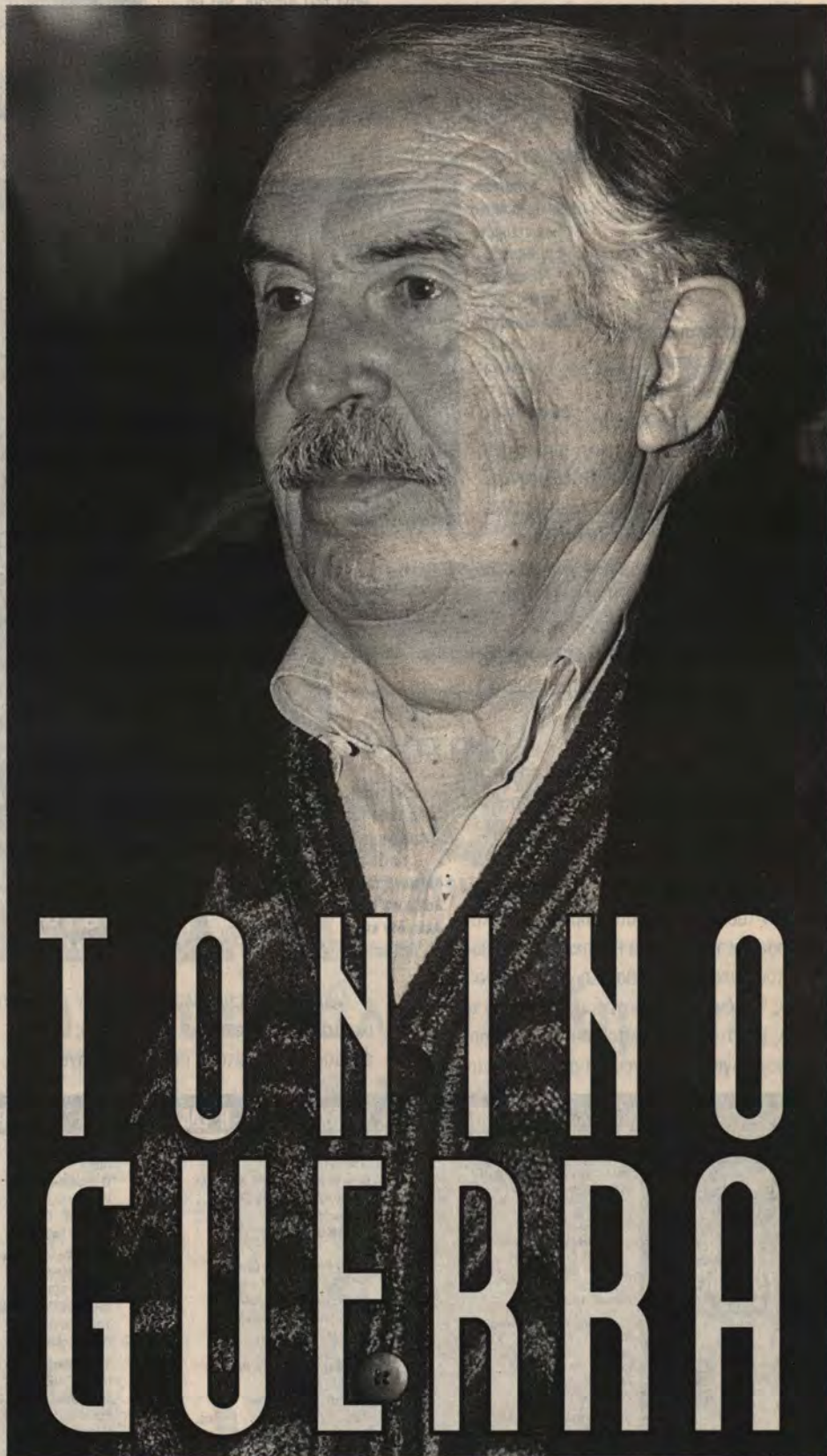
Αν δεν ήταν μια βορειοαμερικανική ταινία θα μπορούσε να είναι ένας από τους πειραματισμούς του Λαρς Φον Τρίερ ή του Τόμας Βίντενπεργκ. Τι γυρεύει λοιπόν ένας Καναδός στα χωράφια της δανέζικης αυτής κολλεκτίβας; Η απάντηση είναι "Dogma 95". Το μονιφέστο που επινόησαν οι δύο Δανοί θέτοντας το ζήτημα της επιστροφής στις βασικές αξίες της φιλομακατασκευής με μια σειρά απαγορεύσεων. Φυσικοί τοποθεσίες, κάμερα στο χέρι, όχι τεχνητός φωτισμός, αξιοποίηση των αντικειμένων του χώρου. Το Τζόνι είναι ένας άρκος πίστης στο είδος του Δόγματος. Ο Καρλ Μπεσάι με διπεία στο ντοκυμαντέρ, το θέατρο και την τηλεόραση και σε όλα τα δημιουργικά πόστα (σεναριο, φωτογραφία, σκηνοθεσία) διαλέγει να κάνει το ντεμπούτο με ένα φιλμ πάνω στις αρχές του Δόγματος όχι από χρηματική δυσπραγία αλλά από ε-

πιλογή. "Μια εξτρεμιστική στυλιστική επιλογή με υψηλό ρίσκο", όπως λέει. Το φιλμ συνδυάζει την αλήθεια του ντοκυμαντέρ με το πάθος της μυθοπλασίας. Με ωμότητα και σχεδόν απωθητική ειλικρίνεια ο Μπεσάι εξετάζει την σαγήνη της εξουσίας. Η εξουσία στην ταινία είναι ο Τζόνι. Ο αρχηγός μιας συμμορίας περιθωριακών νέων που έχουν κάνει θρησκεία τους την άρνηση και την οργή. Είναι χαρισματικός, υπόκωφα παρανοϊκός και διεφθαρμένος, εκμεταλλευτής. Μια αντλία δύ-

ναμης, σεξουαλικότητας και γοητείας, που γύρω του όλοι συμπεριφέρονται σαν πυροβολημένα ψάρια. Πίσω όμως από το προσωπίο και την πόζα υπάρχει η οδυνηρή αλήθεια. Ένας γίγαντας της απόγνωσης με ξύλινα πόδια που στέκεται όρθιος όσο οι άλλοι τον νομίζουν από τσιμέντο και όραμα. Και που για να κατεδαφιστεί θα πρέπει πρώτα να καταστρέψει ότι τον κρατάει όρθιο. Η εξουσία λοιπόν στις διαπροσωπικές σχέσεις, το δόγμα σε μια φιλική πρόταση από τον Καναδά και ένας σκηνοθέτης που όταν σκέφτεται ένα καλλιτεχνικό παράδειγμα εξουσίας προφέρει το όνομα του Ράινερ Βέρντερ Φασμπίντερ. Περίεργος συνδυασμός που εξάπτει την φαντασία.

Τ.Π.

ΤΟΝΙΝΟ GUERRA

“Ονειρεύτηκα ότι ήμουν στη Μαδρίτη μαζί με τον Τονίνο, στην ταράτσα ενός πολύ ψηλού κτιρίου. Εκείνος στεκόταν στην άκρη-άκρη της ταράτσας κι εγώ άρχισα να φοβάμαι και τον παρακάλεσα να έρθει προς τα πίσω, πράγμα που έκανε αμέσως”

Andrei Tarkofski, Μαρτυρολόγιο (4 Απριλίου 1982)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 3 Ο θρόνος για την Ιθάκη στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου και Κόσμος γρανός από την Αργεντινή Εκτός Συναντησιού
- 4 Συνεντεύξεις του Νίκου Τριανταφυλλίδη, της Λουκίας Ρικάκη, του Justin Kerrigan και του Alejandro Springall
- 5 Ο Tonino Guerra, η ζωντανή ιστορία του ευρωπαϊκού κινηματογράφου, μιλάει στο Πρώτο Πλάνο
- 6 Αγώνες για μια άλλη ζωή και η μικρή Θελίνα, Elaine Cassidy, στους Νέους Ορίζοντες

- 11 Για το πώς είναι ερωτευμένος με τη δουλειά του μας μιλάει ο Ventura Pons, σκηνοθέτης του Αγαπημένο/Θίλε
- 12 Η ποίηση με εικόνες και ήχους στις ταινίες του Fernando Lopes, στην Πορτογαλική Άνοιξη
- 13 Το τελευταίο χαρτί του Ferzan Ozpetek και Κόπου ανήρσει του Srdjan Karanovic στις Μτιές στα Βαλκάνια

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

• Αφού πέρασε ο τυφώνας Deneune, και ξεενεώσαμε από τα drugs των Άγγλων... Τι ήθελα να πω;

• Πρωινός - πρωινός ο κ. Guerra με περίμενε στην υποδοχή του Mediterranean, παρόλο που πήγα 10' νωρίτερα, μιας και με πληροφόρησαν ότι απαιτεί ακρίβεια στα ραντεβού του. Φαίνεται η ζεστασιά που εισέπραξε από την πόλη και η σοφία της ηλικίας του να τον έκαναν να δείχνει τόσο γαλήνια. Ευγενικά μου παραχώρησε τον χρόνο του για μια ζεστή, φιλική και ιδιαίτερα συναισθηματική συζήτηση - που έγινε με την βοήθεια της κ. Παυλίνας (την ευχαριστώ ιδιαίτερα).

• Τελικά φαίνεται ότι άβυσσος μας χωρίζει από τις προηγμένες χώρες τις Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό απέδειξε η πρωινή συνέντευξη τύπου, μιας και ζητήματα Εθνικής φύσεως θεωρούνται ξεπερασμένα σε Αγγλία και Γερμανία. Μάλιστα ο κ. Τσαρουχάς (σκηνοθέτης του "Ανθού της Λίμνης") προσπαθούσε να αιτιολογήσει την επιλογή του θέματός του. Η Αγγλική πλευρά έθεσε ζητήματα Clubbing κουλτούρας, με εκπροσώπους τον σκηνοθέτη και των παραγωγών της ταινίας "Human Traffic" και η Γερμανική ζητήματα Transsexual καταπίεσης.

• Διαβάζω ότι κάποιοι τύποι, που έφαγαν τα νιάτα τους για να πείσουν τον εαυτό τους και τους άλλους ότι έπρεπε να βλέπουν ταινίες του τύπου "Έτσι δένονταν το ασάλι" και τώρα πια, στην ωριμότητά τους, ερωτοπαραμιλούν, αν τους τύχει και συν-ευρεθούν σε κάποιο pool με την Τζούλια Ρόμπερτς, ότι θεωρούν τους θεατές, που θα πλήρωναν για να δουν ταινίες του διεθνούς προγράμματος αυτού του φεστιβάλ, βιτσιόζους! Αυτοί, σύντροφοι, χορτάσαν τα "φυσιολογικά" τους γούστα όταν ήταν στα ντου-

travelling human yes, traffic no! κι όλα τα μωρά στην πίστα...

ζένια τους και τώρα διακαίονται να δοκιμάζουν και τα "βίτσια". Ενώ εσείς; Άστα να πάνε!

• Τι άλλο θα σκαρφιστεί ο κ.Βεζυργιάννης (δημιουργός της ταινίας *Το Κυνήγι του Λαγού*) για να μας κάνει να καταλάβουμε την ταινία του; Μέχρι και μεταγλώττιση τύπου Εσμεράλντας μας έβαλε.

H/O Tino Schrader, ζωντανή απόδειξη της θεωρίας της σχετικότητας του Αϊνστάιν του σεξ.

αγοράσαμε, με την έναρξη της συνεδρίασης του Χρηματιστηρίου των Βραβείων

Κοινού. Μετά και από την ανακοίνωση της "εταιρίας" για τη μη συμμετοχή της στα Κρατικά Βραβεία, πουλάμε "Κακογιάννη" κι αγοράζουμε... "Καρκανεβάτο";

• Πολύ ωραίοι, εντυπωσιακοί και λειτουργικοί και ότι πρέπει για νέα ντε-

Άγγελος: "Ναι, κάνω ένα πέρασμα στην ταινία του Καρκανεβάτου. Χώμα και νερό. Αλλά δεν κάνω δηλώσεις".

• Δυσσώζονες οι προβλέψεις για την επενδυτική στρατηγική της στήλης. Μόλις τις 4.198 δρχ. έφτασε να πωλείται η μετοχή "Κακογιάννης", που

κόρ τηλεοπτικών συνεντεύξεων οι χώροι στο λιμάνι. Ας βγάλει όμως κάποιος υπεύθυνος μια ανακοίνωση "Μην εισέρχεστε με ψηλά τακούνια", γιατί έχουν υποφέρει πολλοί αστράγαλοι στη διαδρομή πάνω στο καλντερίμι.

Ο Μισέλ και ο Άμος στα πλαίσια της ελληνο-ισραηλινής κινηματογραφοφιλίας. Ο γλωσσολόγος της ημέρας.

• "Να αφήσουμε τους άγιους στην ησυχία τους", είπε ο Άμος Γκιτάι και κάποιοι άρχισαν να σταυροκοπιούνται μωρμουρίζοντας: "Μεγάλη η χάρη σου Αη-Δημήτρη μου". Μάλλον παρεξήγηση.

• Συνέβη κι αυτό. Τρομαγμένος πολίτης ορυτών στους δρόμους της πόλης ότι εισβολή U.F.O. πραγματοποιούνταν πάνω από την μεριά του λιμανιού. Τελικά, αποδείχτηκε ότι απλά οι προβολείς του φεστιβάλ τον είχαν μπερδέψει. Πολύ... "Μουσικά" βλέπεις, αγόρι μου.

• Έγιναν και τα εγκαίνια μεξικάνικης αφίσας από την "χρυσή εποχή" (όχι του Μπουνιουέλ, αλλά και με Μπουνιουέλ της μεξικάνικης περιόδου) στην Αποθήκη Γ, και ούτε ένα σομπρέρο δεν είδα, ούτε ένα ακομπανιαμένο δεν άκουσα. Και από nachos, chilli con carne, tacos, enchiladas, fajitas... τίποτα.

• Πάρτυ ακούμε και πάρτυ δεν βλέπουμε; Οι Ισραηλινοί που κάνουν ρινέ πάρτυ, πιο μάγκες είναι;

• Σε στριπτίζ εξελίσσεται η κατάσταση στις cine-προβλήτες με τις θερμοκρασίες που επικρατούν κατά τη διάρκεια των προβολών. Μέσα στο μισοσκότεινο βγαίνουν τα μπουφάν, βγαίνουν οι μπλούζες, ξε-

κουμπώνονται τα πουκάμισα, ο ιδρώτας κυλάει, ακούγονται αναστεναγμοί. Είμαστε στα πρόθυρα παρεκτροπής σε όργιο. Έξαψη.

• Το σλόγκαν που άκουσα ότι με "όποιον δάσκαλο καθίσω, τέτοια γράμματα θα μάθω" είναι μπηχτή ή έπαινος;

• Βάλτε μου και λίγη Ελενίτσα να ομορφύνει η στήλη μου. (Εσύ κούκλα μου το Romance το είδες)

• Οικογενειακή στήλη την κάναμε εδώ...

Σίγμα² Ζήτα

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΤΡΙΗΜΕΡΟΥ

Κατά τις τρεις πρώτες ημέρες, Παρασκευή 12, Σάββατο 13 και Κυριακή 14 Νοεμβρίου, 15.500 θεατές με εισιτήρια (5.700 περισσότεροι από πέρσι) παρακολούθησαν τις προβολές του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Ποσοστό αύξησης 58,16%. Αναλυτικότερα, τα εισιτήρια την Παρασκευή ήταν 3.348 (1.900 πέρσι), το Σάββατο 5.493 (3.718 πέρσι) και την Κυριακή 6.659 (4.182 πέρσι).

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
12.00 Portuguese Cinema ENA KOPITZI TO KALO KAIPI UMA RAPARIGA NO VERAO 90' VITOR GONCALVES Portugal, 1986 French subtitles 14.00 Greek Film Festival ...KAI EPI THS EIRHNH ...KE EPI GIS IRINI 85' DAFNI TSAFERI Greece, 1996-98 16.00 Out of Competition KOZMOS GEPANOS MUNDO GRUA 90' PABLO TRAPERO Argentina, 1999 English subtitles 18.00 Greek Film Festival O ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΘΑΚΗ O DROMOS GIA TIN ITHAKI 108' KOSTAS DIMITRIOU Cyprus, 1999 v.o. English 20.30 International Competition TZONI JOHNNY 86' CARL BESSAI Canada, 1999 v.o. English 23.00 Greek Film Festival International Competition XOMA KAI NEPO HOMA KE NEPO 110' PANAGIOTIS KARKANEVATOS Greece, 1999 English subtitles	13.00 N.H. New German Cinema O EINSTEIN TOY SEX DER EINSTEIN DES SEX 98' ROSA VON PRAUNHEIM Germany, 1999 English subtitles 15.00 Portuguese Cinema EPOTAS OΛEΘPOY AMOR DE PERDICA 260' MANOEL DE OLIVEIRA Portugal, 1978 20.00 N.H. 3x3 Léa Pool AZE ME NA FYTO EMPORTE - MOI 94' Canada / Switzerland / France, 1999 English subtitles 22.30 N.H. Main Programme OI EPOTEZ TOY ΓKPEΓKOPI GREGORY'S TWO GIRLS 101' BILL FORSYTH United Kingdom, 1998	14.00 Portuguese Cinema AIMA O SANGUE 95' PEDRO COSTA Portugal, 1989 English subtitles 16.00 Balkan Survey / Karanovic KATOY ANAMEZA NESTO IZMEDJU 107' SRDJAN KARANOVIC Yugoslavia, 1982 French subtitles 18.30 Portuguese Cinema MIA MEΛIΣΣA MEZ TH BPOXH UMA ABELHA NA CHUVA 75' FERNANDO LOPEZ Portugal, 1971 French subtitles 20.30 Balkan Survey TO TELEYTAIO XAPEMI HAREM SUARE 106' FERZAN OZPETEK Turkey / Italy, 1999 v.o. Turkish / French English subtitles 23.00 Portuguese Cinema BYBIZMENA ΠPOINA MANHA SUBMERSA 120' LAURO ANTONIO Portugal, 1980 French subtitles	15.30 N.H. 3X3 Léa Pool XAMENO KOPMI A CORPS PERDU 90' Canada, 1988 English subtitles 17.30 N.H. New French Cinema ANΘPOΠOTHTA L'HUMANITE 148' BRUNO DUMONT France, 1999 English subtitles 20.30 N.H. Allison Anders ΓAYKEIA ΠOΛITEIA SUGAR TOWN 90' USA, 1999 23.00 N.H. Allison Anders CTAΘMOΣ ΔIEPΧOMENON GAS FOOD LODGING 102' USA, 1992	12.30 Tribute Gitai KADOSH KADOSH 110' Israel, 1999 English subtitles 15.00 International Competition HUMAN TRAFFIC HUMAN TRAFFIC 99' JUSTIN KERRIGAN United Kingdom, 1999 17.30 International Competition TO TAMA SANTITOS 99' ALEJANDRO SPRINGALL Mexico, 1998 English subtitles 20.00 Tribute Gitai MEPA ME MEPA YOM YOM 99' Israel / France / Italy, 1998 English subtitles 23.00 International Competition KΛEIZETE ΠOPTEΣ AL ABWAB AL MOGHLAKA 110' ALEF HETATA Egypt, 1999 English subtitles	13.30 Almodovar Retrospective AMAPTOΔEΣ KAOOΓPIEΣ ENTRE TINIEBLAS 111' Spain, 1983 English subtitles 16.00 Almodovar Retrospective H ΠEΠH, H AOYXH, H MIΠOM KAI TA ALLA KOPITZIA PEPI, LUCI, BOM Y OTRAS CHICAS DEL MONTON 80' Spain, 1979-80 English subtitles 18.00 Almodovar Retrospective O ΛABYPIHΘOZ TOY ΠAΘOYΣ LABERINTO DE PASIONES 100' Spain, 1982 English subtitles 20.30 Greek Film Festival H EΠITHCΗ TOY ΓIΓANTIAIOY MOYΣAKA I EΠITHCΗ TOY ΓIΓANTIEOY MOUSSAKA 103' PANOS KOUTRAS Greece, 1999 23.00 Almodovar Retrospective KAYTH SAPKA CARNE TREMULA 100 Spain, 1997 English subtitles

Ο δρόμος για την Ιθάκη

του Κώστα Δημητρίου

Ηθοποιός, σκηνοθέτης θεάτρου και κινηματογράφου, από τους πρωτεργάτες της εθνικής κινηματογραφίας της Κύπρου, ο βετεράνος Κώστας Δημητρίου διεκδικεί ένα από τα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας, με μια βιωμένη, τραγική ιστορία, την ιστορία της πατρίδας του. "Ο Δρόμος για την Ιθάκη είναι μια αληθινή ερωτική ιστορία, η ιστορία της εισβολής και των αιμάτων, η τραγωδία των αδελφών μου..." όπως ο ίδιος σημειώνει, που περιγράφει την απελπισία από την εποχή της κατοχής και τις ζοφερές μέρες από την απώλεια αγαπημένων συγγενών, αλλά και την ελπίδα για τον αγώνα της επιβίωσης. Στη δίνη του πολέμου η Γιασμίν δεν παύει στιγμή να αγαπημένο της Τηλέμαχο, Ελληνοκύπριο που αιχμαλωτίστηκε από τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής. Για χάρη του δεν διστάζει να ταπεινωθεί και να σιτιστεί. Παράλληλα η φίλη της Ελένη, έγκυος από Ελλαδίτη, που αποδεικνύεται πράκτορας των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών "πορεύεται με το μυστικό θαμμένο μέσα της βαθιά, ενώ οι εφιαλτικές μέρες δεν την εγκαταλείπουν ποτέ"... Το σενάριο μαζί με το σκηνοθέτη συνυπογράφουν οι Τζόνθαν Ράμπολτ, Θεόδωρος Νικολαΐδης και Άδωνις Φλωρίδης, τη μουσική ο Κώστας Κακογιάννης, τη φωτογραφία ο Νικολάϊ Λαζάρου, ενώ τους ρόλους ερμηνεύουν οι ηθοποιοί: Μπέρνα Ράιφ, Αλέξης Κόνραν, Φράνσις Ρούφελ, Τώνη Δημητρίου, Κέιτ Ομάρα, Αντώνης Κάτσαρης κ.ά.

B.Π

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 18:00

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Κόσμος γερανός

Mundo grua

του Pablo Trapero (Αργεντινή, 1999)

Η ζωή είναι ένα άγριο παραμύθι. Το σενάριο να πας από overdose ευδαιμονίας είναι μάλλον ένα μυστικό ανέκδοτο. Η πραγματικότητα είναι ένας κόσμος γερανός. Εκεί που σε σηκώνει ψηλά εκεί σε πετάει στα λασπωμένα νερά ενός εργοτάξιου. Διάσημος μπασίστας σε μια πετυχημένη ροκ μπάντα του Μπουένος Άιρες, στα σέβεντις. Αυτό ήταν ο Ρούλο. Τώρα βιώνει το σοκ της ανεργίας, ψάχνει για μεροκάματο σε κατασκευαστικές ζώνες, φροντίζει την ανήμπορη μητέρα του και ανησυχεί με τον ενθουσιασμό του γιου του που θέλει να γίνει ροκ σταρ. Οι μόνες στιγμές ανακούφισης έρχονται από κουβέντες με φίλους και από τον έρωτα του για την Αντριάνα. Τα οικονομικά αδιέξοδα, οι οικογενειακές σχέσεις, η φιλία, οι ψυχές που μυρίζουν καμένο λάδι είναι τα όσα πραγματεύεται το ρεαλιστικό αυτό φιλμ. Ένα φιλμ που γεννήθηκε ερήμην του. Κάποιες σημειώσεις στο χαρτί για την εργασία ενός στρατού γερανών σε μια γειτονιά του Μπουένος Άιρες, κάποιες λήψεις σε βίντεο, μια μικρού μήκους ταινία του 1995, το *Negocios*, με πραγματικό ήρωα έναν υπάλληλο μιας αποθήκης ανταλλακτικών αυτοκινήτων, τον Ρούλο. Μετά ήρθε μια υποτροφία \$5000 από το Εθνικό Ίδρυμα Κινηματογράφου και μια μικρή ενίσχυση από το φεστιβάλ του Ρότερνταμ. Πάνω σ' αυτό το πάταγο ορκισμένων ιδεών δούλεψε ο Τραπέρο για να στήσει την πρώτη του μεγάλου μήκους. Νύχτες και weekends, με μια γενναϊόδωρη παρέα από ερασιτέχνες και επαγγελματίες ηθοποιούς καθώς και ένα μικρό συνεργείο 15 ατόμων.

Τ.Π.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 16:00

Πολιτική εισιτηρίων

Το σύστημα έκδοσης εισιτηρίων που θα ισχύσει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, συνοψίζεται στα εξής:

- Το κινηματογράφο κοινό έχει τη δυνατότητα εισόδου σε όλες τις προβολές και εκδηλώσεις της 40ης διοργάνωσης, με την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείται η κατοχή ειδικής πρόσκλησης ή κάρτας διαπίστευσης (τελετές έναρξης και λήξης, με προσκλήσεις, δημοσιογραφικές προβολές με διαπίστευση).
- Ειδικά σε ό,τι αφορά τις προβολές ταινιών, λόγω της μεγάλης για τη χωρητικότητα των αιθουσών, προσέλευσης κοινού, το Φεστιβάλ συνιστά, για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτησή σας, την αγορά εισιτηρίου εκ των προτέρων, προκειμένου να εξασφαλίσετε την είσοδο στην προβολή ή στις προβολές που επιθυμείτε.
- Τα παραπάνω, ειδικά σε ό,τι αφορά στις βραδινές προβολές που συνήθως συγκεντρώνουν την προτίμηση του κοινού, και δη τα Σαββατοκύριακα, οπότε καταγράφονται πληρότητες στις αίθουσες. Στις περιπτώσεις αυτές, θέση εξασφαλίζουν όσοι έχουν φροντίσει για την έκδοση εισιτηρίων, με στόχο την αποφυγή προβλημάτων στις εισόδους των αιθουσών, καθώς και δυσχερειών. Όσο κι αν η πιθανότητα αυτή είναι περιορισμένη, το Φεστιβάλ οφείλει να καταστήσει σαφή τα προαναφερθέντα.
- Υπάρχει η δυνατότητα κράτησης θέσεων έως και για έξι διαφορετικές προβολές καθημερινά, στο σύνολο των κινηματογραφικών αιθουσών που φιλοξενούν το Φεστιβάλ. Μπορείτε να προμηθευτείτε τα εισιτήρια μιας ημέρας.

Χρήσιμη Συμβουλή: Στην περίπτωση που το σύνολο των εισιτηρίων μιας προβολής έχουν προπωληθεί, αυτό δε σημαίνει αναγκαστικά ότι η αίθουσα είναι πλήρης. Δεν αποκλείεται αριθμός θέσεων να μείνουν κενές λόγω μη προσέλευσης των κατόχων εισιτηρίων. Οι άδειες θέσεις θα διατίθενται με σειρά προτεραιότητας.

Εισιτήρια μπορείτε να προμηθευτείτε από τα δύο εκδοτήρια που βρίσκονται στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, και τα τέσσερα εκδοτήρια στις Αποθήκες 1 και Δ, στην Προβλήτα Α, στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Ώρες λειτουργίας: 10.30-23.00.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επιστροφή του Ηλιθίου	3,888	4,248	4,068
2. Κλειστές Πόρτες	4,343	3,837	4,090
3. Human Traffic	4,339		
4. Το Τάμα	3,588		
5. Γκαράζ Ολίμπο	4,335		
6. Τζόνι			

7. Διασταύρωση

8. Ονειροκυνηγός

9. Ποιός Μαδάει το Φεγγάρι;

10. Pizza King

11. Δημόσια Λουτρά

12. Ο Ανθρώπιнос Παράγοντας

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

1. ...και Επί Γης Ειρήνη	2,341		
2. Βυσσινόκηπος	4,327	4,070	4,198
3. Η Επίθεση του Γιγαντιαίου Μουσακά	3,890		
4. Το Κυνήγι του Λαγού	3,861	3,741	3,801
5. Ο Ανθός της Λίμνης	4,501		
6. Η Ληστεία	3,307		
7. Peppermint			
8. Μαύρο Γάλα			
9. Ο Δρόμος για την Ιθάκη			
10. Χώμα και Νερό			
11. Προπατορικό Αμάρτημα			
12. Η Εαρινή Σύναξη των Αγοφυλάκων			
13. Ιδαίου Μύθοι			
14. Ονειρο Καλοκαιρινής Νύχτας			
15. Το Καναρινί Ποδήλατο			
16. Περάσματα από τον Παράδεισο			
17. Αλιόσα			
18. Θα σε δω στην Κόλαση Αγάπη μου			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι ταινίες βαθμολογούνται με άριστα το 5 (πολύ καλή). Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Η Θεσσαλονίκη γιορτάζει

40 Χρόνια

Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Το Φεστιβάλ στο Λιμάνι

Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πραγματοποιείται στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι & ΙΙ και για πρώτη φορά στις αποθήκες της προβλήτας Α στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

1. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1
CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2
2. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3
CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
3. FESTIVAL CENTER
Πληροφορίες,
Βιβλιοπωλείο,
Φωτογραφία, Γραφείο
Τύπου, Γραφείο Δημοσίων
Σχέσεων, Media Stands
4. FESTIVAL CAFÉ-BAR
5. FESTIVAL GALLERY
Εκθεσιακός Χώρος

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α

Guest List

JANEVSKA Tatjana Programme Selector	LARSEN Jarl Emsell Screenwriter
MAVROMATI Fotini Journalist	HARTVEDT Gunnar Hagen Playwriter
ROTHER Hans-Jörg Film critic	HARTVEDT Gerd Writer
MARTINS Ida SCHRADER Tino Actor	GUSTAVSEN John Playwriter
FORSYTH Bill Film director	HAETTA Berit M. Writer
RUNAGALL Mike SINCLAIR John Gordon Actor	FRANCA Elisabete Journalist
GITAI Amos Director	COROIU Irina Journalist
GITAI Rivka ABEKASSIS Yael Actress	GLADILCHTCHIKOV Jouri Journalist
GARIAZZO Guisepe Journalist	LAVRENTIEV Sergey Journalist
SPRINGALL Alejandro Film director	JELEVA Pavlina Journalist
HEREDIA DOLORES Actress	MARKOVA-KOTZEVA Olga Journalist
SELMER Odd Playwriter	TCHOLAKOV GUEORGUI NIKOLOV Producer
SELMER Reidun Writer	HOLUB Radovan Journalist
WERNER Mette Screenwriter	FARID Samir Film critic
EDVARDSEN Lisbeth Writer	RUUS Jaan Journalist
BARTH Morten Screenwriter	LEVIEUX Michèle Journalist

Νίκος Τριανταφυλλίδης

Τι υπαινίσσεται ο παράδοξος τίτλος της ταινίας;
Ο τίτλος παίζει με το διφορούμενο, με την αντίφαση. Προσδιορίζει μια ταινία για την αθωότητα και το τέλος της...

Έχετε από πριν στο νου σας ποιόν θέλετε για τον κάθε ρόλο;

Στις προηγούμενες ταινίες ήξερα εκ των προτέρων ποιους μου κάνουν. Η διανομή ήταν δεδομένη. Εδώ έπρεπε να τους αναζητήσω, γεγονός που αποδείχθηκε γόνιμο. Τον Αλέκο, το συγγραφέα-πρωταγωνιστή μου, τον αναγνώρισα αμέσως στο πρόσωπο του Μιχαήλ Μαρμαρινού. Νομίζω ότι είναι ιδιαίτερο πλάσμα. Η σύρα του γράφει στο σελιλόιντ. Το ίδιο και ο Ιεροκλής Μιχαηλίδης και οι υπόλοιποι...

Αρκετοί βρίσκουν πολλές από τις προσωπικές αγάπες σας (μουσική, κινηματογραφοφιλία ή άλλα σημεία αναφοράς της γενιάς σας) να προσπαθούν να χωρέσουν στις ταινίες σας. Αληθεύει;

Είναι αλήθεια ότι σήμερα έχουμε αποτύχει στην πραγματικότητα. Πρέπει να ανακαλύψουμε πάλι

την αγάπη μέσα από το σινεμά. Γι' αυτό κάνουμε σινεμά: για να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι...

Σας το επιτρέπει η συχνά ψυχοφθόρα ενασχόληση με πρακτικά ζητήματα, όπως η αναζήτηση πόρων ή η διαχείριση χρημάτων;

Συχνά εκπίπτεις ως άνθρωπος όταν μπαίνεις στο παιχνίδι της συνδιαλλαγής, αλλά τελικά όταν η ταινία αυτονομείται από τέτοιες πεζές λεπτομέρειες και αρχίζει το ταξίδι της, συνειδητοποιείς ότι αξίζει τον κόπο.

Από τη συμμετοχή σε ένα θεσμό όπως αυτός των Κρατικών Βραβείων, τι προσδοκά μια ταινία όπως η δική σας;

Θεωρώ τιμή μου να δείξω τη δουλειά μου στους συναδέλφους μου και να τη μοιραστώ μαζί τους και με τους θεατές. Από την άλλη, μάλιστα το είχα δηλώσει αρκετά πρώιμα, ανήκω σε αυτούς που υποστηρίζουν το νέο θεσμικό πλαίσιο και χαίρομαι που συνδράμω με τη συμμετοχή μου...

B.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Μαύρο γάλα*

Λουκία Ρικάκη

Με μια διαδρομή αρκετών μηνών πίσω, πολλές συμμετοχές σε ξένα φεστιβάλ, καθώς και με καινούργια σχέδια για την επόμενη κινηματογραφική δουλειά σας, πώς νιώθετε όταν επανέρχεστε σε μια προηγούμενη ταινία;

Κάθε σκηνοθέτης πριν ακόμα τελειώσει μια ταινία του, έχει στο μυαλό του τη συνέχεια, σχεδιάζει την επόμενη... Μετά την Αίγυπτο και την Κίνα όπου ακολούθησα την ταινία, έδωσα περιθώριο στον εαυτό μου να ασχοληθώ με αυτήν μέχρι και το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης. Νομίζω ότι μέχρι να γυρίσω σελίδα, της το χρωστάω, θεωρώ ενδιαφέρον να αναμετρηθώ μαζί της και με το κοινό του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Κάθε φορά που προβάλλεται μια ταινία διεκδικεί μια καινούργια ευκαιρία να συναντηθεί με νέο κόσμο, νέους θεατές. Εξάλλου σε ένα φεστιβαλικό περιβάλλον μπορείς να ανταλλάξεις απόψεις με συναδέλφους αλλά και με το σινεφιλ κοινό. Η ζωή μιας ταινίας δεν σταματάει επειδή ολοκληρώσε τον κύκλο της στις κινηματογρα-

φικές αίθουσες. Τις ταινίες τις βλέπουμε και τις ξαναβλέπουμε και αναθεωρούμε το βλέμμα μας κάθε φορά, είτε ως θεατές είτε ως δημιουργοί...

Εντοπίζετε παραλείψεις ή λάθη; Συχνά επηρεάζει η ιστορική στιγμή που τις βλέπουμε, γιατί είμαστε διαφορετικά διατεθειμένοι οπέναντί τους, άλλοτε μας συγκινούν περισσότερο, άλλοτε προσέχουμε άλλες λεπτομέρειες...

Η Συμφωνία Χαροκλήρων έχει ολοκληρώσει την πορεία της στις αίθουσες, βγήκε όμως σε βίντεο αυτή τη βδομάδα.

Είναι μια σειρά βίντεο κασετών που περιλαμβάνουν όλες τις δουλειές σας στο σινεμά, το

θέατρο, τα ντοκιμαντέρ κλπ; Ναι. Πρόθεσή μας είναι να ξαναδώσουμε στο παρεξηγημένο βίντεο μια αξία που έτσι κι αλλιώς διαθέτει, την αξία της βιβλιοθήκης - βιντεοθήκης, αξία συλλεκτική, αρχειοθετική. Χωρίς βέβαια να εννοώ ότι μπορεί ποτέ να υποκαταστήσει τη μοναδική και αναπαραστατική σχέση που αποκτά κάποιος μέσα στην αίθουσα. Θεωρώ χρήσιμο πάντως να υπάρχουν οι ελληνικές ταινίες στο βίντεο.

B.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Συμφωνία χαροκλήρων*

Διεθνές διαγωνιστικό

Justin Kerrigan

Συμμερίζετε την άποψη ότι η ταινία σας είναι το νέο *Trainspotting*;

Πιστεύω ότι δεν υπήρχε κάτι άλλο με το οποίο θα μπορούσαν να το συγκρίνουν. Το *Trainspotting* είναι ένα αυθεντικό πορτραίτο της προηγούμενης γενιάς. Εξηγεί με ειλικρινή τρόπο παρείστικες εμπειρίες και την ίδια στιγμή την κουλτούρα των ναρκωτικών στην σύγχρονη Αγγλία. Και το *Human Traffic* πηγάζει από την πραγματικότητα. Στην ταινία μιλάω για πραγματικές εμπειρίες. Όμως ενώ το *Trainspotting* αναφέρεται σε ένα μικρό μέρος της κοινωνίας, εμείς αντιπροσωπεύουμε μια πιο μαζική νεανική κουλτούρα. Μια κουλτούρα που γεννήθηκε έξι χρόνια πριν και την πιστεύουν εκατομμύρια νέων ανθρώπων που πηγαίνουν στα κλαμπ της Αγγλίας.

Στην ταινία δεν δεχνέτε να κάνουν χρήση του *ecstasy*...

Καταρχήν θεωρώ πως αν έκανα close ups στα πρόσωπα ανθρώπων την ώρα που παίρνουν έκσταση, αυτό θα αφαιρούσε κάτι από την πολύχρωμη ατμόσφαιρα που ήθελα να αποδώσω στο φιλμ. Και μετά έπρεπε να ελιχθώ σε σχέση με την λογοκρισία.

σκηνοθέτης της ταινίας *Human traffic*

Η ταινία σας έγινε cult χιτ στην Αγγλία. Ποια ήταν η αντιμετώπιση της έξω από αυτήν;

Στην Αγγλία όταν προβλήθηκε έξω από τα σινεμά ο κόσμος χόρευε, οι ραδιοφωνικοί σταθμοί έπαιζαν κομμάτια από την ταινία. Μέχρι και μεγαλύτερης ηλικίας άνθρωποι συνδέθηκαν με το φιλμ. Κάποιος μου είπε ότι τον βοήθησε να κατανοήσει τα παιδιά του και την νεολογία γενικότερα. Στο φεστιβάλ του

Τορόντο όπου πήγαμε την αντιμετώπισαν με ενθουσιασμό.

Ήταν η μόνη ταινία που αγοράστηκε από την Αμερική. Θα την διανεμίει η Miramax την επόμενη χρονιά.

Πώς πιστεύετε ότι θα την αντιμετωπίσουν οι αμερικάνοι;

Στην Αμερική, το clubbing και η κουλτούρα του rave είναι μια υποκουλτούρα. Δεν είναι τόσο μαζική όσο στην Αγγλία. Αλλά μην ξεχνάμε ότι η house μουσική ξεκίνησε από το Σικάγο και το techno από το Ντιτρόιτ. Αν και αυτό δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση. Η ταινία στην βάση της μιλάει για την φιλία, τις σεξουαλικές ανασφάλειες και την κοινωνική παράνοια που αντιμετωπίζουν οι νέοι παντού.

ΤΖ.Π.

Alejandro Springall

Στην ταινία η θρησκευτικότητα παρουσιάζεται με έναν τρόπο χαλαρό και πολλές φορές αστείο, χιουμοριστικό.

Ηθελα να μιλήσω για την θρησκεία με ειλικρίνεια απέναντι στην μεξικάνικη ψυχολογία. Είμαστε ένας βαθιά θρησκευόμενος λαός αλλά δεν το κάνουμε με έναν επίσημο τρόπο. Δεν έχει σχέση με τον καθολικισμό και το Βατικανό αν και είμαστε μια χώρα καθολικών. Η θρησκευτικότητα για μας είναι ένας τρόπος ζωής και επικοινωνίας με την καθημερινότητα και τις δυσκολίες της. Ταυτόχρονα είμαστε ένας λαός με μεγάλη αίσθηση του χιούμορ. Είναι κομμάτι του μαγικού ρεαλισμού με τον οποίο βιώνουν την πραγματικότητα οι μεξικάνοι.

Η ταινία σας άφησε καταπληκτικές εντυπώσεις στο φεστιβάλ του «Sundance». Πείτε μας γι' αυτήν την εμπειρία.

Στο «Sundance» συνήθιζα να οργανώνω τα εργαστήρια σεναρίου για λατινοαμερικάνους δημιουργούς. Εκεί συνάντησα και την σεναριογράφου του *Santitos* και αποφασίσαμε να δουλέψουμε μαζί. Όταν αργότερα έστειλα την ταινία στο φεστιβάλ όχι μόνο τους άρεσε αλλά μας έδωσαν και επίσημη πρώτη προεμιέρα. Ήταν η πρώτη φορά που γινόταν κάτι τέτοιο με μια μη αγγλόφωνη ταινία. Μετά κερδίσαμε το βραβείο καλύτερης λατινοαμερικάνικης ταινίας και έτσι πετύχαμε να πάρουμε την διανομή που ονειρευόμασταν στην Αμερική. Για μένα όλη η εμπειρία ήταν πολύ σημαντική.

Σπουδάσατε στο Λονδίνο, ζείτε στην Νέα Υόρκη και το Μεξικό. Πώς δεν αποφασίσατε να κάνετε μια αγγλόφωνη ταινία;

Πάντα είχα στο μυαλό μου σαν σκηνοθέτης και παραγωγός να κάνω μια ταινία που να ταίριαζε στους μεξικάνους και τους ισπανόφωνους της αμερικής. Γι' αυτό υπάρχει αυτή η νοσταλγική ματιά πάνω στα ήθη και τα έθιμα του μεξικάνικου έθνους. Στην Αμερική υπάρχουν σήμερα 30 εκατομμύρια ισπανόφωνοι, ένας πληθυσμός που

διαρκώς αυξάνεται και που βλέπει πολύ σινεμά. Ακόμα σήμερα έχουμε περισσότερα χρήματα. Είναι μια αγορά που κανείς δεν της γυρίζει την πλάτη. Στις ΗΠΑ ξεκινάμε με 150 κόπιας γιατί οι διανομείς εκτίμησαν ότι είναι μια αυθεντικά μεξικάνικη ταινία υψηλής ποιότητας. Πιστεύουν ότι θα είναι το καινούργιο *Σοκολάτα στο Νερό*. Σαν μεξικάνος σκηνοθέτης έχω καλύτερη διανομή που ανεξάρτητοι αμερικάνοι σκηνοθέτες την ονειρεύονται.

Η συνεργασία σας με τον Τζον Σέιλες; Ο Τζον είναι πολύ καλός μου φίλος και θα έλεγα ότι εκείνος συνεργάστηκε μαζί μου, όχι εγώ μαζί του. Δουλέψαμε μαζί στους διαλόγους του *Men in Guns* που ήταν στα ισπανικά. Τότε τελειώνω το σενάριο του *Santitos*. Το διάβασε και πίστεψε ότι θα αποτελέσει ένα ρήγμα στο ισπανικό σινεμά. Με βοήθησε πολύ εξοφελίζοντας μου το 1/3 της χρηματοδότησης της ταινίας.

ΤΖ.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Santitos*

Tonino Guerra

Ο Tonino Guerra είναι μια σπάνια προσωπικότητα στον Ευρωπαϊκό κινηματογραφικό χώρο. Ποιητής και συγγραφέας, όπως βλέπει ο ίδιος τον εαυτό του, αλλά κυρίως σεναριογράφος 77 ταινιών, έχει διαγράψει μια πορεία 40 χρόνων στον κινηματογραφικό χώρο και έχει συνεργαστεί με τους σπουδαιότερους σκηνοθέτες της Ευρώπης. Χάρη στην ποιητική του ματιά και την ικανότητα του να μπορεί να ακούει τους άλλους, κατάφερε να μετατρέψει την σχέση σεναριογράφου-σκηνοθέτη από σχέση τυπική σε συν-δημιουργία.

Για το ξεκίνημα: Είχαν γραφεί κατά καιρούς πολλά πράγματα για τη γραπτή δουλειά μου και με φώναζε ένας σκηνοθέτης και μου ζήτησε να γράψω ένα σενάριο. Ήθελα να είμαι ποιητής, αλλά μόνο με την ποίηση δεν μπορούσα να ζήσω. Η ποίηση ήταν κάτι που το έκανα γιατί το αισθανόμουν και ήθελα να το κάνω κι όχι για να ζήσω από αυτό, έτσι ώστε όταν με φώναξαν πήρα την δουλειά.

Για τις συνεργασίες: Δεν θέλω να υποτιμήσω ή να υπερτιμήσω κάποιο απ' τα σενάρια μου, ούτε τους σκηνοθέτες με τους οποίους έχω συνεργαστεί, αλλά μπορώ να πω ότι τις δουλειές που έχω κάνει με τον Φελίνι, τους αδελφούς Ταβιάνι, τον Ρόσι, τον Αγγελόπουλο και τον Ταρκόφσκι τις αγαπάω πολύ.

Για την περίπτωση του: Μια μέρα καθώς τρώγαμε με τον Ταρκόφσκι και τον Φελίνι, ο Ταρκόφσκι μου είπε ότι είμαι ένας ποιητής με πολλά πρόσωπα και ότι, όπως ο καθένας μας, μπορώ να διαλέξω αυτό που μου ταιριάζει.

Για τη συμμετοχή: Το θέμα μιας ταινίας είναι μάλλον δουλειά του σκηνοθέτη. Η δουλειά του σεναριογράφου είναι βέβαια πολύ σημαντική, αλλά το φιλμ ανήκει πραγματικά στον σκηνοθέτη. Οι σκηνοθέτες που ανέφερα πριν είναι και καταπληκτικοί ως σκηνοθέτες και πάρα πολύ σημαντικοί σεναριογράφοι επίσης.

Για την έμπνευση: Και το θέμα και ο σκηνοθέτης με ενδιαφέρει. Πολλές φορές καθόμασταν και αρχίζαμε να συζητάμε και το θέμα γεννιόταν εκείνη τη στιγμή, δεν ήταν καθορισμένο από την αρχή.

Για το ευρωπαϊκό σινεμά: Στους Ευρωπαίους υπάρχει σήμερα μια κρίση. Αυτή η τρομερή επιρροή που έρχεται από την Αμερική και όλα αυτά τα εφέ, επιρρεάζουν σημαντικά τον Ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Ξέρω λίγα πράγματα για τον Αμερικανικό κινηματογράφο αλλά όλα αυτά τα ειδικά εφέ είναι ένα μυστήριο για μένα.

Για το μέλλον: Στην τρίτη χιλιετία υπάρχει η ελπίδα ότι κάθε λαός θα βρει την δικιά του ποιητική στον κινηματογράφο. Μπορεί και να γίνει, μπορεί και να μην γίνει.

Για την τηλεόραση: Υπάρχει και ο κίνδυνος της τηλεόρασης, γιατί όλοι οι άνθρωποι αυτήν την εποχή βρίσκονται στην επιρροή της. Έχουν χάσει την δυνατότητα να δούνε κάτι όλοι μαζί μέσα στο σκοτάδι της κινηματογραφικής αίθουσας και το χάσαν αυτό μέσα από την απομάκρυνσή τους, όπου τώρα ο καθένας μόνος του κάθεται και αλλάζει τα κανάλια της τηλεόρασης το ένα μετά το άλλο.

Για τον Αγγελόπουλο: Ο Αγγελόπουλος, είναι πολύ μεγάλος σεναριογράφος, έμαθα πολλά και καλύτερα την δουλειά μου κοντά του. Εγώ είμαι κάποιος που θέλει να ακούει από τους άλλους. Ο Αγγελόπουλος έχει μια ποιητική διάθεση, που είναι πολύ κυρίαρχη επάνω του, αλλά εγώ έχω και κάποια ηλικία, γιαυτό το λόγο κάνω και παρεμβάσεις, δηλαδή παίρνω από τον Αγγελόπουλο πολλά πράγματα αλλά κάνω και παρεμβάσεις.

Ο Αγγελόπουλος είναι ένας σκηνοθέτης που δίνει πάρα πολύ μεγάλη προσοχή στο σενάριο και δείχνει μεγάλο σεβασμό για τους συνεργάτες του, ακόμα κι αν αυτό δεν φαίνεται. Ακόμα και για τις μικρές αλλαγές που κάνει στο σενάριο, όταν ο σεναριογράφος του είναι μακριά, τον παίρνει στο τηλέφωνο και του λέει: "σκέφτομαι να κάνω αυτό, εσύ τι λές;" Και αυτό δεν συμβαίνει πολύ συχνά με άλλους σκηνοθέτες.

Για τα σχέδιά του: Θα ήθελα να είναι στη ζωή ο Βισκόντι. Θέλαμε να κάνουμε κάτι μαζί, αλλά δεν ξέρω γιατί αυτός αποφάσισε να πεθάνει. Δεν θέλω να σκεφτώ τίποτε άλλο γιατί είμαι πολύ ηλικιωμένος, αλλά τελευταία σκέφτομαι πολύ τα κινούμενα σχέδια.

Για τις νέες συνεργασίες: Έχω δουλέψει τελευταία με τον Τορνάτορε. Αλλά πρέπει να ξέρετε ότι έχω λιγάκι αποξενωθεί, μένω στην εξοχή κι έχω αυτή τη στιγμή άλλα πάθη στην ζωή μου, έχω μπει σε άλλους χώρους, αλλά παρόλα αυτά εξακολουθώ να δουλεύω με το Ρόσι και τον Αγγελόπουλο.

Για τις επιθυμίες του: Θα ήθελα να ακούω την βροχή και να βλέπω το χιόνι να πέφτει. Ας πούμε την τελευταία ωραία φθινοπωρινή μέρα που έκανε πριν 10 ημέρες, έκανα έναν περίπατο με έναν φίλο μου και μάζεψα ξερά φύλλα τα οποία έβαλα σε ένα βιβλίο. Και αυτό σας το λέω ενώ έχω δύο βιβλία τα οποία πρόκειται να βγούνε μέσα σε αυτόν το μήνα.

Για τη Θεσσαλονίκη: Πριν από όλα θέλω να πω ότι εισέπραξα μια μεγάλη ζεστασιά από αυτήν την πόλη και είδα ότι κοντά στο Φεστιβάλ υπάρχει αυτό το καινούριο κομμάτι που έγινε στο Λιμάνι. Το βρίσκω πάρα πολύ ωραίο και δεν το έχω δει σε άλλες πόλεις.

Συνέντευξη: Στέργιος Ζορμπάς

“Στους νέους δημιουργούς έχω να πω να κάνουν ταινίες με λιτό τρόπο και να μην βιάζονται”

ALMODOVAR RETROSPECTIVE

Αμαρτωλές καλόγριες / Entre tinieblas

(Ισπανία, 1983)

Η Γιολάντα καταζητείται απ' την αστυνομία μετά το θάνατο του εραστή της. Βρίσκει καταφύγιο σ' ένα παράξενο τάγμα καλογραιών, που δέχεται κάθε είδους αμαρτωλή ψυχή. Το απαρτίζουν: η Αδελφή Καταραμένη, που ανατρέφει μια τίγρη· η Αδελφή Αρουραίος, που γράφει κρυφά πορνογραφήματα· η Αδελφή Οχιά, που ράβει φανταχτερά εκκλησιαστικά ενδύματα και είναι ερωτευμένη με τον εφημέριο του μοναστηριού· η Αδελφή Κοπριά, που έχει μανία με τη μαγειρική και βλέπει οράματα με ή χωρίς τη βοήθεια παραισθησιογόνων· και, τέλος, η ηγουμένη, που είναι εθισμένη στην ηρωίνη. Το μοναστήρι βρίσκεται στα πρόθυρα της πτώχευσης από τότε που η προστάτιδά του σταμάτησε να το επιχορηγεί...

CINE PROBANTA 4, 13:30

Η Πέπη, η Λούση, η Μπομ & τα άλλα κορίτσια / Pepi, Luci, Bom y otras chicas del monton

(Ισπανία, 1980)

Η Πέπη δέχεται την επίσκεψη ενός αστυνομικού, ο οποίος την απειλεί ότι θα τη συλλάβει για καλλιέργεια μαριχουάνας, εκτός αν υποκύψει στις ορέξεις του. Η Πέπη είναι διατεθειμένη να του δώσει τα πάντα, εκτός από την παρθενιά της, αλλά ο αστυνομικός δεν την πιστεύει και τη βιάζει. Διψασμένη για εκδίκηση, η Πέπη βρίσκει τη φίλη της, Μπομ, και μαζί με την παρέα της δέρνουν άγρια τον αστυνομικό, χωρίς ωστόσο να αντιληφθούν ότι πρόκειται για τον δίδυμο αδελφό του. Τότε η Πέπη βάζει στο στόχαστρο τη γυναίκα του αστυνομικού, Λούσι, μια καταπιεσμένη νοικοκυρά με μαρξιστικές τάσεις, η οποία ερωτεύεται την Μπομ και γίνεται σκλάβος της...

CINE PROBANTA 4, 18:00

Ο λαβύρινθος του πάθους / Laberinto de pasiones

(Ισπανία, 1982)

Η Σεξίλια, κόρη διάσημου γυναικολόγου, επισκέπτεται μια ψυχοναύτρια για να θεραπεύσει τη νυμφομανία της, αλλά εκείνη ενδιαφέρεται περισσότερο να κατακτήσει το γυναικολόγο. Ο Ριζά Νίρο, γιος του αυτοκράτορα του Τιράν, βρίσκεται ινκόγκνιτο στη Μαδρίτη, σε αναζήτηση εραστών. Γνωρίζεται με τον Σαντέκ, συμπατριώτη του και μέλος μιας ισλαμιστικής οργάνωσης που θέλει να τον απαγάγει. Για να ξεφύγει, ο Ριζά γίνεται μέλος ενός συγκροτήματος ροκ και, σε μια συναυλία, γνωρίζεται με τη Σεξίλια. Ερωτεύονται κεραυνοβόλα, αλλά έρωτα δεν κάνουν. Στο μεταξύ, η Τοράγια, πρώην αυτοκράτειρα του Τιράν και πελάτισσα του πατέρα της Σεξίλια, βρίσκει τον Ριζά και τον αποπλανεί...

CINE PROBANTA 4, 18:00

Καυτή σάρκα / Carne tremula

(Ισπανία, 1997)

Στη Μαδρίτη του 1970, μια πόρνη φέρνει στον κόσμο το γιο της, Βίκτορ, μέσα σ' ένα λεωφορείο. Είκοσι χρόνια αργότερα, ο Βίκτορ επισκέπτεται την Έλενα, ηρωινόμανη κόρη ενός διπλωμάτη, θέλοντας να δώσει συνέχεια στη γνωριμία τους. Εκείνη, όμως, περιμένει τον ντίλερ της και γίνεται έξαλλη στη δέα του Βίκτορ. Δύο αστυνόμοι που βρίσκονταν έξω απ' το διαμέρισμα της Έλενα, επεμβαίνουν, και πάνω στη συμπλοκή τραυματίζεται σοβαρά ο αστυνόμος Δαβίδ, ο οποίος μένει παράλυτος. Στη φυλακή ο Βίκτορ μαθαίνει ότι ο Δαβίδ παντρεύτηκε την Έλενα, η οποία αποτοξινώθηκε και διευθύνει ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα, ενώ ο Δαβίδ παίζει μπάσκετ στην ομάδα των παραπληγικών της Βαρκελώνης...

CINE PROBANTA 4, 23:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

L' humanite Humanity

Bruno Dumont (France, 1999)

"Simplicity and ordinariness are expressions of a power here. It is never filmed -everything is clearly ordinary- but the invisible spreads out and the force becomes terrible."

Bruno Dumont

L' Humanité's unspoken mission may very well be to capture truth in its most visceral and immediate form. Anyone who saw Bruno Dumont's debut feature, *La Vie De Jésus*, in 1997, will have been affected by its cathartic sense of stillness and intense devotion to revealing hidden moments. His much anticipated second film continues to delve deeply into humanity's unexplored realms.

Pharaon De Winter (named after his grandfather, an artist and portrait painter of the realist school in northern France) is a police detective who lives in working-class Bailleul with his mother. With astonishing and raw sensitivity, De Winter agonizes over the evil he must confront every day during the course of his work. His latest case is the brutal rape and murder of an 11-year-old girl, a crime of such barbarity that De Winter reels from the madness of it, struggling to grasp its meaning.

De Winter is deeply attracted to his 23-year-old neighbour, the sexually driven Domino. Domino enjoys De Winter's company, but is carnally drawn to her boyfriend Joseph. De Winter accompanies them to their sojourns to the country, and feels pain every time the two physically communicate their affection for one another.

There are harsh moments in *L'Humanité*. Dumont is unflinching in his depiction of the inherent aggression of sexuality, and his use of non-professional actors further accentuates the film's sense of realism. The film is comprised of both expansive and reverential shots of the French countryside and intensely emotional close-ups, to great effect. Dumont has created, ultimately, a devastating and stark portrait of human suffering, compassion and empathy.

Dimitri Eipides

CINE PROVLITA 2, 17:30

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ο Αϊνστάιν του σεξ Der Einstein des sex

του Rosa von Praunheim (Γερμανία, 1999)

Η ταινία καταγράφει τη ζωή του σεξολόγου Mangus Hirschfeld (1868-1935). Ο Hirschfeld ήταν Εβραίος ομοφυλόφιλος και Σοσιαλιστής. Οι Ναζί λεηλάτησαν το φημισμένο Ινστιτούτο Σεξολογίας που είχε ιδρύσει στο Βερολίνο κι έτσι αναγκάστηκε να μεταναστεύσει στην Γαλλία όπου και πέθανε το 1935. Ο Hirschfeld μεγάλωσε στο Kolberg, σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Humboldt και έγινε γνωστός σαν σεξολόγος στο τέλος του 19ου αιώνα. Ύστερα από την αυτοκτονία ενός αξιωματικού, ο οποίος είχε ζητήσει τη γνώμη του για την ομοφυλοφιλία του και την καταδίκη του Oscar Wilde το 1895, ο Hirschfeld αρχίζει έναν αγώνα για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 13:00

Χαμένο κορμί / A corps perdu

της Léa Pool (Καναδάς, 1988)

Ο φωτορεπόρτερ Pierre Kurwenal επιστρέφει στο Μόντρεαλ από την Νικαράγουα. Εκεί διαπιστώνει ότι ο David και η Sarah έχουν εγκαταλείψει το διαμέρισμα που μοιράζονται μαζί του για δέκα χρόνια. Αναλαμβάνει μια δουλειά στο Μόντρεαλ κι έτσι βρίσκει τους φίλους του και ψάχνει για εξηγήσεις. Η Sarah τον αποφεύγει και ο David προσπαθεί να του δώσει εξηγήσεις. Παράλληλα συνεχίζει να φωτογραφίζει το περιβάλλον της πόλης του: εικόνες από απελπισμένα πρόσωπα, έρημους δρόμους και όψεις του ολοκαυτώματος.

CINE PROBLANTA 2, 15:30

Ανθρωπότητα / L' humanite

του Bruno Dumont (Γαλλία, 1999)

Πρόκειται για την ιστορία ενός απλού ανθρώπου, νέου και αβέβαιου, που πιστεύει τους πάντες. Το όνομά του είναι Pharaon De Winter και είναι υ-

πολοχαγός στην αστυνομία. Η εμπλοκή του Pharaon σε μια νοσηρή έρευνα, αποκαλύπτει την απελπισία του και τον τρόπο των ενοχών του. Μια παγκόσμια ενοχή, αυτή της τερατώδους φύσης μας. Αυτή θα είναι και η θυσία του. Η Ζωή του Ιησού ήταν η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Bruno Dumont.

CINE PROBLANTA 2, 17:30

Άσε με να φύγω / Emporte-moi

της Léa Pool (Καναδάς-Ελβετία-Γαλλία, 1999)

Η τελευταία ταινία της Léa Pool είναι ένα συγκινητικό πορτραίτο της ενηλικίωσης ενός νεαρού κοριτσιού τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '60. Η Hanna είναι ένα δεκατριάχρονο κορίτσι που έχει εμπλακεί στην σχέση αγάπης και μίσους ανάμεσα στην καθολική μητέρα της και στον Εβραίο μετανάστη πατέρα της. Ο πατέρας της είναι ένας αποτυχημένος ποιητής, του οποίου οι καλλιτεχνικές φιλοδοξίες βαραίνουν την οικογένεια, τόσο οικονομικά όσο και συναισθηματικά, ενώ η μητέρα της περνάει τις νύχτες δακτυλογραφώντας τα κείμενα του άντρα της. Στη μέση αυτής της οικογενειακής καθημερινότητας η Hanna προσπαθεί απεγνωσμένα να βρει τη δική της ταυτότητα και το νόημα της ζωής.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 20:00

Γλυκειά πολιτεία / Sugar town

της Allison Anders (ΗΠΑ, 1999)

Η Gwen είναι μια φιλόδοξη γυναίκα που είναι διατεθειμένη να κάνει τα πάντα για να γίνει η νέα δεά του rock. Προς το παρόν καθαρίζει το σπίτι της Liz, μιας σχεδιάστριας που αναζητεί τον έρωτα. Έτσι, όταν έρχεται η ευκαιρία με την εμφάνιση του Burt, η Gwen μπαίνει αμέσως στο παιχνίδι. Εν τω μεταξύ, ο Βρετανός rocker Clive είναι παντρεμένος με την ηθοποιό Eva και ταυτόχρονα προσπαθεί να βγάλει καινούρια επιτυχία...

CINE PROBLANTA 2, 20:30

Οι έρωτες του Γκρέγκορι Gregory's two girls

του Bill Forsyth (Μ. Βρετανία, 1999)

Ο Gregory επιστρέφει στο παλιό του σχολείο και διδάσκει Αγγλικά. Όταν δύο μαθήτρες του Gregory ανακαλύπτουν κάποιες παρανομίες σ' ένα εργοστάσιο της περιοχής, απευθύνονται στο δάσκαλό τους για να τους βοηθήσει να ξεσκεπάσουν τον υπεύθυνο, που τυχαιώνει να είναι ο παλιός του φίλος από το σχολείο. Ο Greg βρίσκεται πιεσμένος ανάμεσα στα δύο "κορίτσια" του, η μια νεαρή σέξι μαθήτριά, η άλλη μια σέξι δερμοσίμη γυναίκα.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 22:30

Σταθμός διερχομένων Gas Food Lodging

της Άλison Άντερς (ΗΠΑ, 1995)

Η ταινία περιγράφει τη ζωή σε μια από εκείνες τις μικρές πόλεις που βρίσκονται κατά μήκος των μεγάλων λεωφόρων, αυτές που μόλις και μετά βίας αντιλαμβάνεσαι, εκτός κι αν μείνεις από βενζίνη, είσαι πεινασμένος ή χρειάζεσαι ξενοδοχείο. Δεν υπάρχει κανείς άλλος λόγος για να ξεοδέσουμε χρόνο οι περισσότεροι από μας σ' ένα απομονωμένο μέρος, όπως το Laramie, στην έρημο του νότιου Μεξικού. Έτσι, σπάνια έχουμε την ευκαιρία να ρίξουμε μια ματιά στο πώς κυλάει η ζωή σ' ένα τέτοιο μέρος.

CINE PROBLANTA 2, 23:00

Elaine Cassidy

η απλοϊκή μικρή Φελίσια
στην αναζήτηση του αγαπημένου της

Πόσο διαφορετική σου φάνηκε η ταινία όταν ολοκληρώθηκε, από το πώς την φανταζόσουν στα γυρίσματα;

Είναι τόσο διαφορετικό να βλέπεις την ταινία από το να συμμετέχεις σε αυτή. Πρωτοείδα την ταινία σε βίντεο στην μικρή μου τηλεόραση. Επειδή έπρεπε να την δω πριν να πάω στις Κάννες για να είμαι έτοιμη για τις απαντήσεις μου στις συνεντεύξεις. Θα έλεγα πώς απογοητεύτηκα επειδή χάθηκαν πολλές λεπτομέρειες. Αυτό που είχα στον νου ήταν μια ερωτική ιστορία. Επειδή αυτό που κρατάει την Φελίσια μέχρι το τέλος είναι το ότι ψάχνει να βρει τον αγαπημένο της Τζόνι. Και τελικά είναι τελείως το αντίθετο. Αλλά αφού ο Άτομ είναι ευχαριστημένος, τότε είμαι κι εγώ.

Πώς ήταν η συνεργασία σου με τον Atom Egoyan;

Ήταν καταπληκτική. Δεν είχα μια πλήρη ιδέα του ποιος είναι πριν να τον γνωρίσω. Δεν μπορούσα καλά καλά να προφέρω το όνομα του. Όταν τον γνώρισα κατάλαβα πως είναι πανέξυπνος, σου μαθαίνει πράγματα που δεν φανταζόσουν ότι είσαι ικανή να κάνεις. Αν νιώσεις, για παράδειγμα, σημάδια κούρασης στην σκηνή, αρκούν λίγα λόγια του για να σε αναζωογονήσουν, ή ένα χτύπημα του στην πλάτη ήταν αρκετό. Είναι ικανός να σε χειριστεί, με καλό τρόπο βέβαια. Δουλεύει πολύ καλά με τους ηθοποιούς.

Πώς ήταν η συνεργασία σου με τον Bob Hoskins;

Με συνάρπασε η συνάντησή μας. Ποτέ δεν χρειαζόταν προσπάθεια για να επικοινωνήσεις μαζί του. Μερικές φορές όταν ήταν ένας από τους δύο μας, ή και οι δύο μας, κουρασμένοι, απλά καθόμασταν και συζητούσαμε σαν φίλοι. Βλέποντας τον και μόνο μάθαινα πράγματα. Σοκαρίστηκα όταν είδα την ταινία, επειδή στην διάρκεια των γυρισμάτων ποτέ δεν είδα την διαβολική του πλευρά. Όταν τον είδα στην οθόνη μου φάνηκε τόσο κακός σαν Χίντις, ενώ στα γυρίσματα δεν το ήξερα ότι ήταν τόσο κακός. Δεν το είδα επειδή η Φελίσια δεν το είχε δει.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόπης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΒΑΛΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

40°

Φεστιβάλ Κινηματογράφου

12-21 Νοεμβρίου 1999 Θεσσαλονίκης

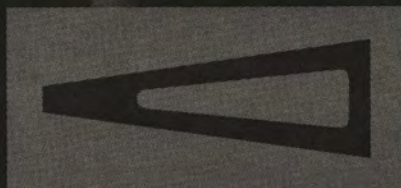
ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ Dewar's

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

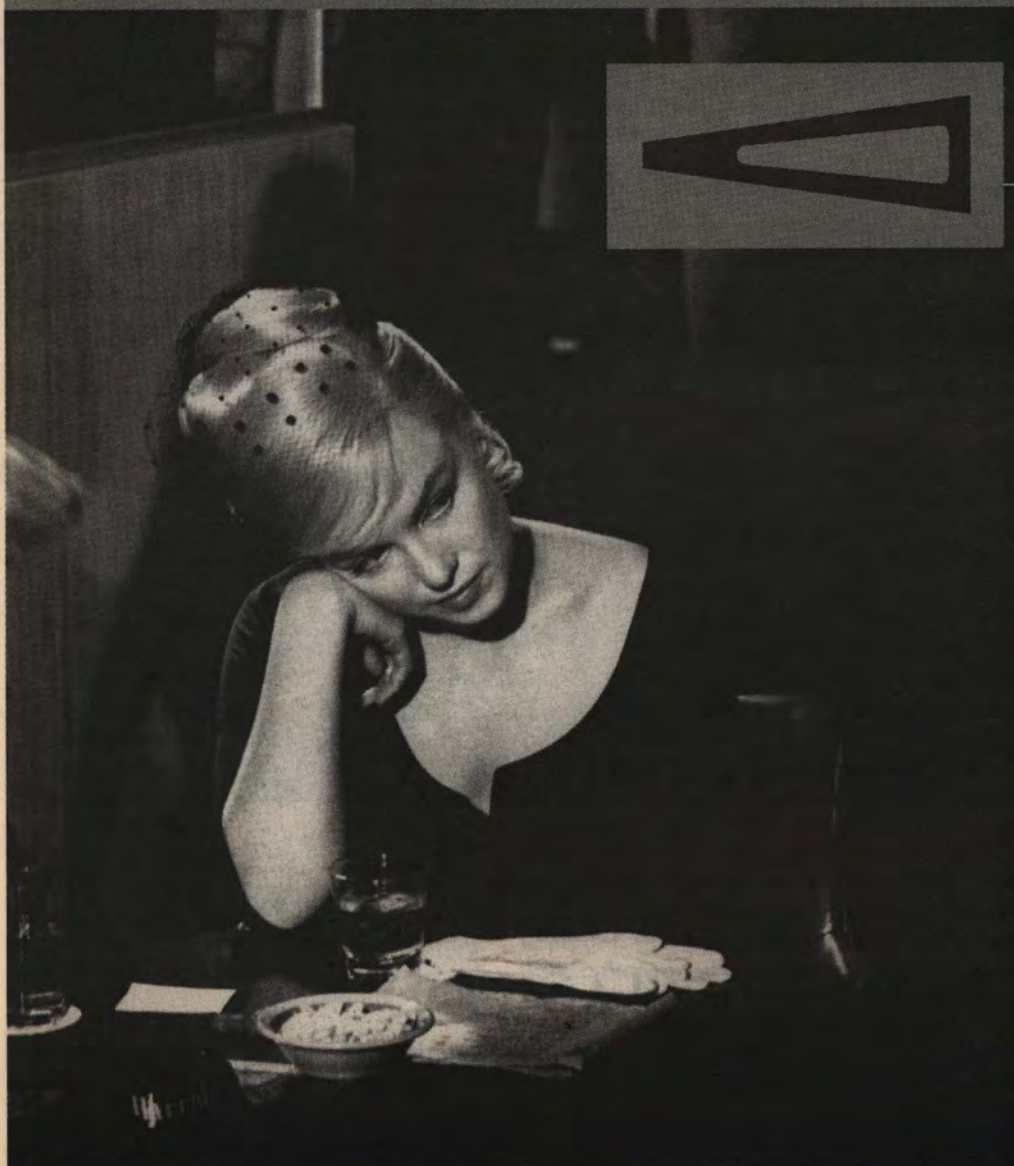

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

info station

ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕΘΕΑ

internet access

δωρεάν email

online gaming

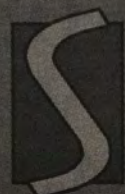
scanning, printing services

web design

chatting, net meeting

real audio MP3

σεμινάρια, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

SIGMANET

κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Carlsberg
Beer

Ίσως, η καλύτερη μπίρα στον κόσμο

Πόσες φορές
σας δώσαμε **ΕΜΕΙΣ** ραντεβού;

Περισσότερες
από όσες θυμάστε!

Η πρώτη τηλεόραση, το πρώτο ραδιόφωνο. Δυνατές και ηλούσιες εικόνες, γνώριμοι και φιλικόί ήχοι. Η ΕΡΤ είναι οι πρώτες μας αναμνήσεις. Ένα κομμάτι από την προσωπική μας ιστορία. Σε συνεχή και ζωντανή επικοινωνία με το κοινό, ευαίσθητος δέκτης των εξελίξεων, δραστήριος φορέας του πολιτισμού, συνδετικός κρίκος των Ελλήνων σε όλο τον κόσμο, η ΕΡΤ σήμερα δεν χρειάζεται να δικαιολογεί... Έχει θέση στην καρδιά μας. Είναι ο πρωταγωνιστής της ραδιοηλεκτρονικής ιστορίας μας. Με τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς, με δορυφορικά προγράμματα, με ραδιοφωνικό δίκτυο, με πλήρη οδηγό ενημέρωσης και ορχήστρα μουσικών συνόλων. Η ΕΡΤ είναι κομμάτι του εαυτού σας.

ASPECT

ERT

Κομμάτι του εαυτού σας

ETN

NET

ET

EPT
SAT

ΕΡΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

TV 100, FM 100, FM 101, FM 100,5

δίνουμε χρώμα στη ζωή σας!

Εδώ και δέκα χρόνια τα τρία δημοτικά ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης και η δημοτική τηλεόραση TV 100 "ζωγραφίζουν" με ήχο και εικόνα, με λόγο και μουσική την καθημερινότητά μας. Με τις λαμπερές και εκφραστικές πινελιές τους το FM 100, το FM 101, το FM 100,5 και η TV 100 σας προσφέρουν μια συνεχή και συνεπή πληροφόρηση αλλά και δίνουν ξεχωριστό χρώμα στον τομέα της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας. Η Δημοτική Εταιρεία Πληροφόρησης, Θεάματος και Επικοινωνίας είναι το "επίδεξιο χέρι" που με τους τέσσερις σταθμούς της σίγουρα κάνει τη ζωή μας πιο όμορφη!

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Αγγελάκη 16 - 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ. 266.202 fax 266.569 ■ Νικ. Γερμανού 1 - 546 21 Θεσσαλονίκη - τηλ. 265.828 fax 267.532

εξώστης

13

Για μας είναι τυχερό.
Παρασκευή και 13 κυκλοφορεί
το πρώτο τεύχος του "εξώστη"

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου 1999
μπαίνουμε στο 13ο χρόνο μας

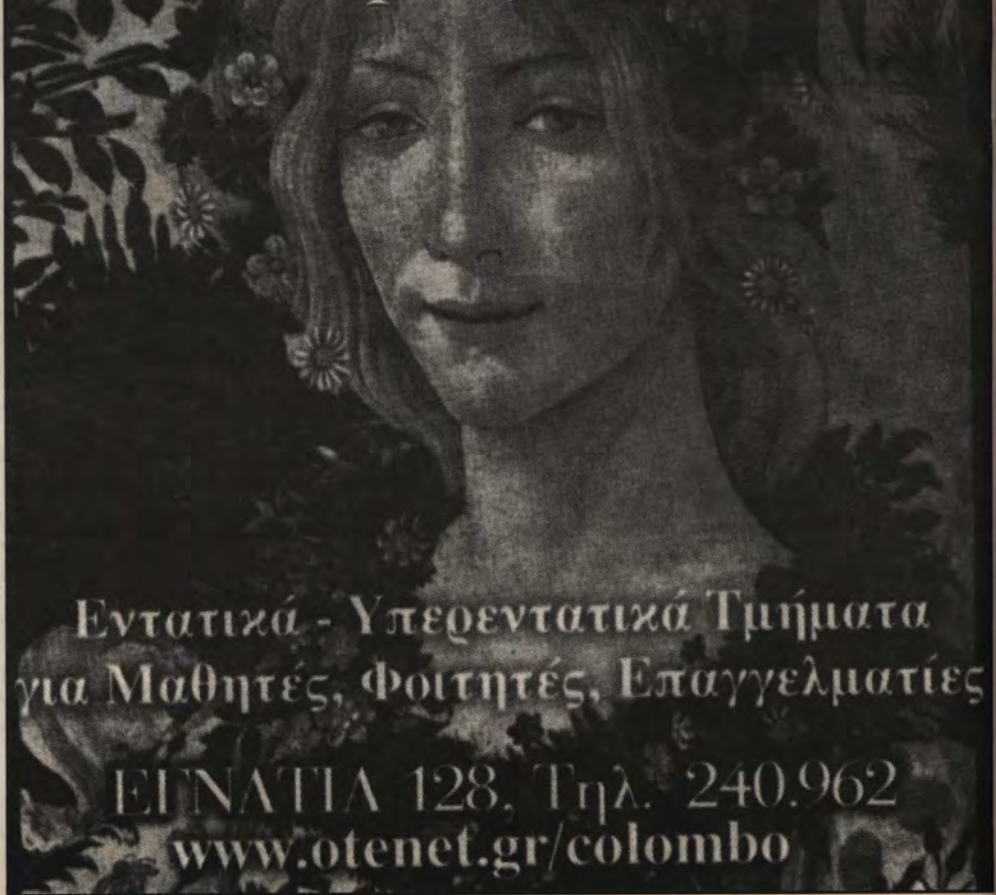
13 χρόνια μετά τίποτα για
δεν είναι ίδιο

Ισαύρων 3, τηλ. 267484, fax 287869
νέο τηλέφωνο 252050

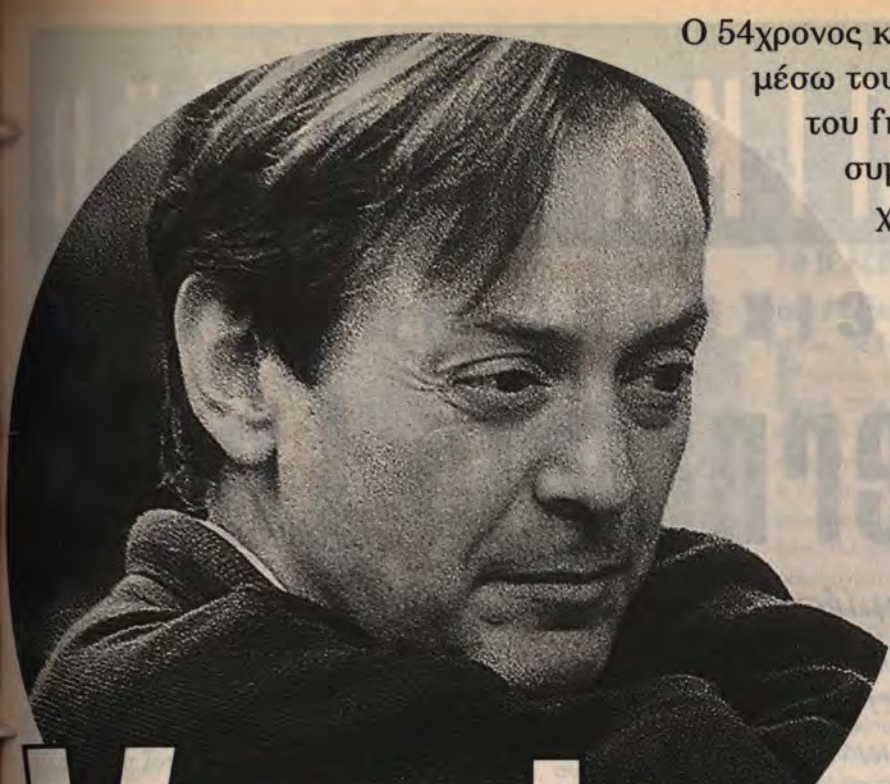
Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

Εντατικά - Υπερεντατικά Τμήματα
για Μαθητές, Φοιτητές, Επαγγελματίες

ΕΓΝΑΤΙΑ 128, Τηλ. 240.962
www.otenet.gr/colombo

Ο 54χρονος καταλανός σκηνοθέτης του *Αγαπημένη/Φίλε* βρέθηκε στον κινηματογράφο μέσω του θεάτρου. Ξεκίνησε το 1978 ακολουθώντας τη διαδρομή των σκηνοθετών του free-cinema, πραγματοποίησε δοκιμαστικά μια ταινία ντοκιμαντέρ η οποία συμμετείχε στο επίσημο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Καννών. Μέχρι σήμερα έχει σκηνοθετήσει ακόμα 12 ταινίες οι οποίες βρίσκονται στο χώρο του μελοδράματος και της κωμωδίας. Ο Βεντούρα Πονς, με τα θέματα που τον απασχολούν, ερευνά τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων ερωτικές και μη. Σχολιάζει συνήθως, με σατιρικό τρόπο ή σοβαρότητα, το δικαίωμα του καθένα να διαφέρει από τον συνάνθρωπο του και δεν διστάζει να ηρωποιεί χαρακτήρες αποτυχημένους. Γνωστός στο κοινό των Νέων Οριζόντων, από την περσινή συμμετοχή του στο 3Χ3. Οι ταινίες του Πονς πέρα από την επιτυχία που γνωρίζουν στη χώρα του ταξιδεύουν σε αρκετά φεστιβάλ όλου του κόσμου.

Ventura

Αγαπώ τη δουλειά μου

Pons

Πώς έγινε η διαδρομή σας από το θέατρο στο κινηματογράφο; Το θέατρο με βοήθησε πολύ στο να καταλάβω τους ηθοποιούς. Ενδιαφερόμουν πάντα να κάνω μια ταινία. Όταν αποφάσισα να την κάνω, σκέφτηκα πως δεν έχω πάει σε σχολή. Στα 18 μου, με μια πανεπιστημιακή υποτροφία είχα σπουδάσει το βρετανικό free - cinema της δεκαετίας του '50, τη γενιά των Lindsay Anderson, Tony Richardson, John Fletcher. Βρήκα πολύ ενδιαφέρον πως όλοι αυτοί πριν να κάνουν ταινίες μυθοπλασίας, έκαναν ντοκιμαντέρ και θέατρο και διάλεξα να κάνω το ίδιο. Έτσι αναζητούσα μια καλή ιστορία. Γνώριζα έναν γκέι από το δρόμο ο οποίος ήθελε να γίνει γνωστός σαν ζωγράφος, αλλά μέχρι να το καταφέρει πουλούσε το κορμί του. Μου έδειξε μια φωτογραφία της πρώτης φοράς που βγήκε στο δρόμο ντυμένος με τα παραδοσιακά ρούχα των γυναικών στην Ανδαλουσία. Για μένα αυτό ήταν ένα θέμα πορτραίτου για ντοκιμαντέρ. Ένα πορτραίτο μονταρισμένο με μνήμες του παρελθόντος: μισό ντοκιμαντέρ, μισή μυθοπλασία. Το γύρισα σαν άσκηση στα 16 χιλιοστά σε 5 μέρες. Έδειξα την ταινία στους φίλους μου, κάτι που συνηθίζω ακόμη και σήμερα, για να ακούσω τις γνώμες τους. Τελικά η ταινία συμμετείχε στο επίσημο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Καννών στο Δεκαπενθέμερο των Σκηνοθετών.

Πώς φτάσατε στο να παράγετε ο ίδιος τις ταινίες σας; Μου πήρε πέντε χρόνια για να καταλάβω πως πρέπει να είμαι αυτοχρηματοδοτούμενος. Τότε αποφάσισα να κάνω μια κωμωδία με πολλούς χαρακτήρες. Έκανα την πρώτη μου κωμωδία και ήταν η μεγαλύτερη μου επιτυχία στους κινηματογράφους. Μετά από αυτήν και πάλι δεν υπήρχε κάποιος να μου δώσει δουλειά έτσι αποφάσισα να κάνω την δική μου εταιρία παραγωγής. Αυτή ήταν ίσως η πιο σημαντική κίνηση που έκανα ποτέ στη ζωή μου.

Ακολουθείτε κάποια συγκεκριμένη μέθοδο για την εύρεση του σεναρίου μιας ταινίας σας;

Διαβάζω πολύ επειδή προσπαθώ να βρω καλές ιστορίες. Οι καλές ιστορίες μπορεί να έρθουν από το θέατρο, από τη λογοτεχνία ή από σεναριογράφους. Επίσης γράφω αρκετά. Πηγαίνω συχνά στο θέατρο. Συνήθως πρέπει να βρεις την ιστορία και να γνωρίζεις πως αυτή σου ταιριάζει και πως έχεις τη δυνατότητα να την κάνεις ταινία. Δεν είναι τόσο εύκολα τα πράγματα. Η ιστορία πρέπει να είναι καλή, αλλά κι εσύ πρέπει να νιώθεις άνετα με τον εαυτό σου: να ξέρεις πως μπορείς να την εξηγήσεις. Έπειτα πρέπει να είναι εύκολη στο να πραγματοποιηθεί και ενδιαφέρουσα για το κοινό. Επειδή οι ταινίες γίνονται για το κοινό. Πρέπει να είσαι ειλικρινής με τη δουλειά σου, να έχεις την ενέργεια να πεις αυτή την ιστορία και να την κάνεις δική σου. Το βιβλίο είναι βιβλίο, αλλά η ταινία είναι ταινία. Από τη στιγμή που παίρνεις το βιβλίο παύει να είναι βιβλίο, θα γίνει ταινία. Και η ταινία είναι δική σου. Το κοινό θα δει με τα μάτια του σκηνοθέτη στην οθόνη την ιστορία. Μετά μένει να βρεις τους κατάλληλους ηθοποιούς, να βρεις τα χρήματα. Και να σκεφτείς λιγάκι για το κοινό. Όταν βρίσκω κάτι που μου αρέσει βάζω όλη μου την ενέργεια σε αυτό και το κάνω.

Το να σκέφτεται ο δημιουργός το κοινό του πόσο μπορεί να τον αποσυγκεντρώσει, επειδή το κοινό είναι κάτι που βρίσκεται έξω από αυτόν;

Πρέπει να έχεις μια συγκεκριμένη όσφρηση γι' αυτό, επειδή ο κινηματογράφος είναι μια τέχνη που απευθύνεται σε πολύ κόσμο. Είμαι στο κινηματογράφο και στο θέατρο για περισσότερο από 32 χρόνια. Το να φτάσεις είναι πολύ δύσκολο, το να διατηρηθείς είναι ακόμη πιο δύσκολο, νομίζω πως τα 32 χρόνια σημαίνουν κάτι. Πρέπει όμως να μην πιστεύεις τίποτε για τον εαυτό σου. Απλά να είσαι ερωτευμένος με τη δουλειά σου. Ο σκηνοθέτης οφείλει να είναι ένας άνθρωπος ο οποίος να αναγνωρίζει ότι πρέπει να είναι ο εαυτός του, αλλά επίσης πρέπει να ξέρει κάτι πολύ απλό: ότι όταν φτιάχνεις ένα δράμα το κοινό πρέπει να κλάψει και όταν φτιάχνεις μια κωμωδία το κοινό πρέπει να γελάσει. Και πρέπει να γνωρίζει τους κανόνες για το πως να το κάνει, κι ας θυμίζει αυτό αμερικάνικη νοοτροπία. Οι κριτικοί μπορεί να γελούν, αλλά τα εισιτήρια είναι απαραίτητα. Χρειάζεται να έχεις αξιοπιστία στο χώρο και χρειάζεται να έχεις κοινό στις αίθουσες. Νομίζω ότι είναι απαραίτητο να φτιάχνουμε ιστορίες οι οποίες τουλάχιστον μας δίνουν την ευκαιρία να σκεφτούμε λιγάκι για τη ζωή και ταυτόχρονα να κάνουμε κάτι διασκεδαστικό επειδή ο κινηματογράφος είναι μια διασκέδαση, η οποία σε κάνει να σκεφτείς, να γελάσεις, να κλάψεις.

Ποιά ήταν η πορεία της ταινίας *Αγαπημένη/Φίλε* μέχρι σήμερα; Η ταινία έχει βρει διανομή σε αρκετές χώρες: Γερμανία, Γαλλία, Άγιο Δομήνικο, ΗΠΑ, Καναδάς, Βενεζουέλα... Έχει προβληθεί σε 38 φεστιβάλ, τα οποία θα μπορούσα να έχω επισκεφθεί, αλλά πήγα μόνο σε έξι: στο Βερολίνο, στο Λονδίνο, στη Χάιφα, στο Τορόντο, στη Θεσσαλονίκη και στην Φινλανδία. Από το να βρίσκομαι ανάμεσα στον πολύ κόσμο, προτιμώ συνήθως να πηγαίνω στο σπίτι μου στην εξοχή, να βλέπω και ν' ακούω τη θάλασσα. Έτσι κι αλλιώς η ζωή είναι σύντομη.

“Πρέπει να εξακολουθούμε να ονειρευόμαστε για μια καλύτερη ζωή”

Θα μπορούσαμε να πούμε πως τα βασικά θέματα που διαπραγματεύεται η ταινία είναι η οικογένεια, η φιλία, ο έρωτας και η ανησυχία για το αύριο;

Η ιστορία δείχνει τον αγώνα για την επιβίωση και για το μέλλον. Ίσως είναι ένα θέμα το οποίο πριν από χρόνια δεν θα το είχα κάνει. Τώρα που είμαι ήδη στα πενήντα μου σκέφτηκα πως θα ήταν καλό να μιλήσω για το μέλλον, γι' αυτά που πρόκειται ν' αφήσουμε στις επόμενες γενιές, για την διαμάχη που υπάρχει μεταξύ των γενεών, για την αίσθηση της συνέχειας. Τί συμβαίνει με τους γκέι και τί αφήνουν στο μέλλον. Οι μεσήλικες, παρόλα τα μυστήρια και τα σφάλματά τους, ενδιαφέρονται για το μέλλον των άλλων. Για το πως θα μπορέσουν οι ζωές τους να γίνουν καλύτερες, αλλά όχι από οικονομική σκοπιά. Πώς μπορεί να γίνει κάποιος καλύτερος άνθρωπος και πως θα μπορούσαμε να σωθούμε από την κακία που υπάρχει στον κόσμο. Μ'ενδιέφερε να αντιμετωπίσω το κοινό ως ώριμο κοινό. Το πρόβλημα για το μέλλον είναι κοινό για όλους, για τους γκέι και για τους μη.

Μπορείτε να μας εξηγήσετε τί είναι αυτό που οδηγεί το ζευγάρι της ταινίας στο χωρισμό;

Το ζευγάρι χωρίζει επειδή βρίσκεται στο τέλος μιας σχέσης η οποία είναι καθισμένη στην άνεση. Η μητέρα είναι ένας εκπρόσωπος της γενιάς του 1968. Ανακαλύπτει πως η ζωή της είναι κενή και το συνειδητοποιεί μέσω της κόρης της. Είναι το συναίσθημα του να έχεις τα πάντα στη ζωή αλλά ουσιαστικά τίποτα. Μέσα από τα πράγματα που ζει εκείνη τη μέρα συνειδητοποιεί πως δεν θ' αποδεχτεί αυτή την πραγματικότητα και όταν θα επιστρέψει στο σπίτι θα τα μαζέψει για να φύγει. Γνωρίζω πολλές γυναίκες της γενιάς της οι οποίες ενώ ήταν πολύ ενεργητικές πέρασαν σε πραγματικά κενές ζωές. Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό για την γενιά του '68. Είμαστε μια γενιά η οποία έπρεπε να πολεμήσει με πολλά πράγματα και γκρεμίσουμε πολλά σύνορα.

Η ταινία σας, όπως αναφέρατε, μιλάει για το μέλλον, αλλά υπάρχει και το παρόν. Ποια είναι η σχέση του μέλλοντος μ' αυτό; Φυσικά είμαστε πολύ καλύτερα απ' ότι ήμασταν 30 χρόνια πριν. Η κοινωνία μας είναι πολύ πιο ελεύθερη και είμαστε χαρούμενοι και μπορούμε να κάνουμε οτιδήποτε μας αρέσει. Πιστεύουμε όμως πως τα πράγματα μπορούν να πάνε και καλύτερα. Αλλά πρέπει να πολεμήσουμε γι' αυτό. Η ιδέα του ότι πρέπει να πολεμήσουμε, ώστε να έχουμε ένα καλύτερο μέλλον και να μην επαναπαυόμαστε στα όσα έχουμε γύρω μας, παραμένει. Ταυτόχρονα δεν πρέπει να νιώθουμε ενοχές. Έχω συνειδητοποιήσει πως η ζωή είναι ένας συμβιβασμός. Συμβιβάζομαι για πράγματα που πρέπει να πολεμήσω για αυτά στη ζωή. Νομίζω πως ο καθένας πρέπει να κάνει ότι μπορεί για να είμαστε καλύτερα.

Συμβιβάζεστε στη δουλειά σας;

Και φυσικά κάνω συμβιβασμούς. Οι συμβιβασμοί γίνονται στη δουλειά αλλά όχι στα ιδανικά μας. Ο μεγαλύτερος συμβιβασμός μου είναι το ότι κανείς δεν παρατηρεί πως συμβιβάζομαι.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόσης

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Η ποίηση με εικόνες και ήχους

Fernando Lopes

“Νομίζω ότι αυτό που πρέπει να διασώσουμε σήμερα είναι η ιδιαιτερότητα του κινηματογράφου”

ση του, υπάρχει η αίσθηση της ποιητικής του τέχνης. Μ' αρέσει η ποίηση, έχω στο μυαλό μου ποίηση όταν γυρίζω μια ταινία. Μ' αρέσει ο Μάριο Σεζαρίνι, ένας μεγάλος σουρεαλιστής Πορτογάλος ποιητής.

Επηρεάζετε λοιπόν από την λογοτεχνία;

Ναι, κυρίως όμως από την ποίηση. Υπάρχει μια μουσικότητα σ' ένα ποίημα, μία αίσθηση μυστηρίου. Αυτά τα στοιχεία ενός ποιήματος προσπαθώ να επαναδημιουργήσω στις ταινίες, να τα μεταμορφώσω σε ταινία, χρησιμοποιώντας ως μέσα τις εικόνες και τους ήχους. Και όλα αυτά γιατί ξεκίνησα την καριέρα μου στον κινηματογράφο ως μοντέρ. Έτσι για μένα η ταινία δημιουργείται, ολοκληρώνεται, τελειώνει στην διαδικασία του μοντάζ.

Ο Μάρτιν Σκορσέζε έχει δηλώσει ότι το μοντάζ είναι η πιο σημαντική φάση όταν σκηνοθετείς μία ταινία.

Συμφωνώ απόλυτα μ' αυτό. Αν και με τα χρόνια έχω αλλάξει λίγο τις απόψεις μου. Θεωρώ π.χ. ότι ένα σημαντικό κομμάτι της σκηνοθεσίας είναι η διεύθυνση των ηθοποιών, πιστεύω ότι οι ηθοποιοί μπορούν να φέρουν

στην ταινία πολλά πράγματα. Παρόλα αυτά όμως -και ίσως επειδή ξεκίνησα από μοντέρ- εξακολουθώ να πιστεύω ότι το μοντάζ μιας ταινίας είναι σημαντικό. Έχω δουλέψει αρκετό χρόνο, ως ένα είδος "σύμβουλος στο μοντάζ", έχω βοηθήσει στο μοντάζ πάρα πολλές Πορτογαλικές ταινίες. Νομίζω ότι το μοντάζ έχει κάτι πολύ μυστηριακό. Είναι σαν να συνθέτεις μουσική. Είναι ένας τρόπος για να ανακαλύψεις τον ρυθμό της ταινίας, τον τόνο που αυτή θα έχει.

Πώς βλέπετε το μέλλον για τον Πορτογαλικό κινηματογράφο;

Η κατάσταση είναι δύσκολη. Νομίζω ότι έχουμε δύο επιλογές είτε θα αφεθούμε να μας παρασύρει το κυρίαρχο ρεύμα -ο εμπορικός κινηματογράφος, η ιδιωτική τηλεόραση - είτε θα αντισταθούμε. Εγώ προσπαθώ να κάνω αυτό που μ' αρέσει. Όταν δεν μπορώ να γυρίσω μια ταινία μυθοπλασίας -επειδή υπάρχουν οικονομικά προβλήματα- τότε στρέφομαι στα ντοκιμαντέρ. Αυτά έχουν ένα κοινό, παίζονται στην τηλεόραση. Η νέα γενιά των σκηνοθετών θέλει να ζήσει από τον κινηματογράφο και γι' αυτό είναι αναγκασμένη να δέχεται τους κανόνες και την τυπολογία του εμπορικού κινηματογράφου. Όμως οτιδήποτε παίζετε στην τηλεόραση, οτιδήποτε αποτελείται από ήχο και εικόνα, οτιδήποτε είναι οπτικοακουστικό, δεν είναι και κινηματογράφος.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

**Ένα κορίτσι το καλοκαίρι
Uma raparoga no verao
του Vitor Goncalves (1986)**

Ισαβέλλα λέγεται η νεαρή ηρωίδα στην ταινία του Vitor Goncalves. Είναι ανυπόμονη. Η εφηβεία τελειώνει -επιτέλους- και η ζωή της πρόκειται να αλλάξει: Ο έρωτας που περιμένει να έρθει, η απομάκρυνση και ο χωρισμός από τους γονείς, η πρώτη δουλειά, τα όνειρα για την ζωή που ανοίγεται μπροστά της. Έχοντας ως κεντρικό χαρακτήρα ένα πρόσωπο γεμάτο προσδοκίες για την ζωή, η ταινία στέκεται στην ψυχολογία, στις ελπίδες, στα όνειρά της νεαρής ηρωίδας. Ανυπόμονη γι' αυτά που πρόκειται να έρθουν, η Ισαβέλλα κυριαρχείται από ελπίδες για ευτυχία, από μια προσμονή χωρίς όρια, για το μέλλον που θα αλλάξει τα πάντα. Η Ισαβέλλα, γεμάτη επιθυμία για το μέλλον, αναρωτιέται γιατί οι άλλοι την κάνουν να περιμένει τόσο...

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, 12:00

Αίμα / O sangue

του Pedro Costa (1989, 95')

Δύο αδέρφια είναι κεντρικοί χαρακτήρες σ' αυτήν την πρώτη ταινία του Pedro Costa -έναν από τους νέους εκπροσώπους του Πορτογαλικού κινηματογράφου. 17 χρονών είναι ο Vicente και ο Nino είναι 10. Ζουν σε μικρή πόλη στις όχθες του Τάγου. Ο πατέρας είναι άρρωστος και αδύναμος. Πλησιάζει το βράδυ της Πρωτοχρονιάς. Ο πατέρας εξαφανίζεται. Τον Nino βασανίζει ένα ερώτημα: "Γιατί ο Πατέρας έφυγε;" Η Clara, το κορίτσι του Vicente, ξέρει. Και ο Vicente. Προσπαθούν να διαφυλάξουν το μυστικό. Χωρίζουν. Έχουν χαθεί. Όνειρο και εφιάλτης, οι σκοτεινές εκδοχές μιας οικογένειας, παιδική ηλικία και ενηλικίωση, το Καλό και το Κακό: Noir ατμόσφαιρα, υποβλητική ασπρόμαυρη φωτογραφία, σε μια ιστορία για τις σκοτεινές νύχτες της παιδικής ηλικίας. Η ταινία δεν κρύβει τις εκλεκτικές συγγένειες της: Βαδίζει στους δρόμους που η Νύχτα του Κυνηγιού του Charles Laughton άνοιξε πρώτη.

CINE PROBANTA 1, 14:00

**Έρωτας ολέθρου
Amor de perdicao**

του Manoel de Oliveira (1978)

Μέρος μιας τετραλογίας με θέμα τους "ανεκπλήρωτους έρωτες", με την ταινία αυτή ο σκηνοθέτης συνεχίζει τις διασκευές θεατρικών έργων και μυθιστορημάτων για τον κινηματογράφο: οι άλλες ταινίες της τετραλογίας είναι *O Passado E O Presente* (1971), *Benilde* (1974) και *Francisca* (1982). Η ταινία βασίζεται σ' ένα δημοφιλές, στην Πορτογαλία, ρομαντικό μυθιστόρημα του 19ου αιώνα, γραμμένο από τον συγγραφέα Camilo Castelo Branco (ήρωα της επόμενης ταινίας του σκηνοθέτη *Francisca*). Οι ήρωες της ταινίας και του μυθιστορήματος είναι δύο ερωτευμένοι, ο Σιμόν και η Τερέζ. Γι' αυτούς η ερωτική ευτυχία δεν υπάρχει, ο έρωτάς τους θα έχει μια τραγική κατάληξη. Γυρισμένη το 1978, η ταινία αρχικώς προβλήθηκε ως μίνι-τηλεοπτική σειρά. Σ' αυτήν, ο Manoel de Oliveira έρχεται αντιμέτωπος με το πρόβλημα της μεταφοράς λογοτεχνικών έργων στον κινηματογράφο.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 15:00

**Μια μέλισσα στη βροχή
Uma abelha na chuva**

του Fernando Lopes (1972)

Η ταινία βασίζεται στο μυθιστόρημα του Carlos de Oliveira (1921-1981), ενός συγγραφέα με έντονες επιρροές από τον νεορεαλισμό. Το θέμα της; η τάξη των μεγαλοακτημόνων, ένα αρχοντικό που διαλύεται, ένας κόσμος που βρίσκεται σε κατάσταση ηθικής παρακμής. Ο μύθος της ταινίας δεν κρύβει τις κοινωνικές αναφορές του και οργανώνεται όπως μια αρχαία τραγωδία. Αποτελώντας αντανάκλασεις και απεικονίσεις του πεπρωμένου, τα πρόσωπα του μυθιστορήματος και της ταινίας αποκτούν συμβολικές διαστάσεις. Στην ταινία αυτή ο Fernando Lopes αρνείται την "κλασική" κινηματογραφική μεταφορά: αντίθετα κατασκευάζει ένα σύμπαν παράλληλο μ' αυτό του βιβλίου, το οποίο όμως συνίσταται από στοιχεία που βρίσκονται, τόσο στα άλλα βιβλία του συγγραφέα, όσο και στο ομότιπλο της ταινίας, μυθιστόρημα.

CINE PROBANTA 1, 18:30

**Βυθισμένα ηρωινά
Manha submersa**

του Lauro Antonio (1980)

Το καταπιεστικό περιβάλλον μίας ιερατικής σχολής είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο αναπτύσσεται η ιστορία της ταινίας. Κεντρικό πρόσωπο σ' αυτήν, ένα δωδεκάχρονο αγόρι, ο Antonio. Η καταπίεση στο οικοτροφείο, οι κοινωνικές ανισότητες, η συντροφικότητα, η φιλία, οι επιθυμίες του σώματος, η αγάπη: η υπόθεση της ταινίας έχει στο κέντρο της την ανακάλυψη του αληθινού κόσμου από τον νεαρό ήρωα, την συνειδητοποίηση του. Οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ζώνες του φωτός και του σκότους σηματοδοτούν τον ήρωα, καθώς αυτός ανακαλύπτει έκπληκτος τον εαυτό του και τον κόσμο που τον περιτριγυρίζει. Βασισμένο στο μυθιστόρημα του Vergilio Ferreira, ενός σύγχρονου Πορτογάλου συγγραφέα, η ταινία του Lauro Antonio αφηγείται τις περιπέτειες του νεαρού ήρωα ως έναν εφιάλτη.

CINE PROBANTA 1, 23:00

Κάπου ανάμεσα / Nesto izmedju

του Srdjan Karanovic (Γιουγκοσλαβία, 1999)

Απογοητευμένη από την ζωή της στην Νέα Υόρκη, η Ένα φθάνει στο Βελιγράδι, έναν σταθμό του ταξιδιού της προς την Κωνσταντινούπολη. Η προσωρινή διαμονή στην πόλη θα αποκτήσει χαρακτηριστικά μονιμότητας, όταν η νεαρή Αμερικανίδα βρεθεί στο κέντρο της προσοχής δύο φίλων: ο ένας είναι ο Janko, ένας γιατρός, ενώ ο Marko είναι ένας Βαλκάνιος "Καζανόβας". Πλήρης στερεοτύπων -για τον κομμουνισμό και τα Βαλκάνια- και γοητευμένη από τον εξωτισμό (;) της χώρας, η ηρωίδα θα αισθανθεί γρήγορα τις βεβαιότητες της να απειλούνται με κατάρρευση. Ιστορία ενός ιδιόμορφου ερωτικού τριγώνου, αυτή η γλυκόπικρη κωμωδία ανακαλεί στην μνήμη του θεατή την ταινία Jules et Jim του Francois Truffaut (Φρανσουά Τρυφώ). Βασισμένη κυρίως πάνω στην προσωπικότητα της νεαρής Αμερικανίδας -στον ρόλο η Caris Corfman- η αφήγηση επικεντρώνεται τόσο στις σχέσεις της με τους δύο άνδρες (που εκφράζουν δυο διαφορετικούς τρόπους συμπεριφοράς) όσο και στο βλέμμα της πάνω στον πολιτισμό και την καθημερινή ζωή στο Βελιγράδι. Έτσι η ταινία συνιστά ένα ιδιόμορφο διάλογο ανάμεσα σε δύο διαφορετικούς πολιτισμούς, ανάμεσα στην Ανατολή (Βαλκάνια) και στην Δύση. Κωμικοί τόνοι που γρήγορα μετατρέπονται σε δραματικούς: η οπτική του Srdjan Karanovic πάνω στους ήρωες της ταινίας είναι αμφίδυμη. Η "δειλία" τους, η αδεξιότητα τους, η αδυναμία τους να δουν τα αληθινά αισθήματα τους και εν τέλει να αναγνωρίσουν τις ανάγκες τους, έχει συχνά μια τραγική κατάληξη. Στο σενάριο συνέβαλε ο Andrew Horton, αμερικάνος κριτικός (συνεργάτης του περιοδικού CINEASTE) και συγγραφέας του βιβλίου The Films of Theo Angelopoulos: A Cinema of Contemplation (Princeton Modern Greek Studies).

CINE PROBANTA 1, 16:00

Δ.Μ.

Το τελευταίο χαρέμι / Harem suare

του Ferzan Ozpetek (Τουρκία-Ιταλία, 1999)

Ένα ταξίδι πίσω στο χρόνο, μία επιστροφή στην μυθική και εξωτική (για τους Δυτικούς) Ανατολή επιχειρεί η ταινία. Τόπος η Κωνσταντινούπολη, το παλάτι του σουλτάνου. Η οθωμανική αυτοκρατορία βρίσκεται στα τελευταία της και ο σουλτάνος Abdulhamit βρίσκεται προστατευμένος από τον έξω κόσμο, στο παλάτι του Yildiz, στην Κωνσταντινούπολη. Μαζί του, εγκλωβισμένοι, αλλά και προστατευμένοι και αυτοί απ' ένα κόσμο που αλλάζει γρήγορα, οι αυλικόι και το χαρέμι του. Κεντρικό πρόσωπο στην ιδιόμορφη ιστορία αγάπης που η ταινία αφηγείται είναι η Safiye, μία κοπέλα από το χαρέμι του σουλτάνου, η οποία κατάγεται από την Ιταλία. Η σχέση της μ' ένα μαύρο ευνούχο του παλατιού, τον Nadir, έχει ως αφετηρία την απόφαση και των δύο να κυριαρχήσουν στο παλάτι. Το μέσο για να πετύχουν τον στόχο τους είναι προφανές: η Safiye θα πρέπει να γίνει η ευνοούμενη ερωμένη του Σουλτάνου και μητέρα ενός από τα παιδιά του. Όμως ο στόχος και των δυο -της Safiye και του Nadir- δεν επιτυγχάνεται: λίγο πριν την εκπλήρωση του, ο κόσμος στον οποίον ζουν καταρρέει και διαλύεται... Εστιάζοντας στον κλειστό κόσμο του χαρεμιού και στην δυναμική του, ο σκηνοθέτης αφηγείται την ιστορία της ταινίας με την φόρμα ενός παραμυθιού της Ανατολής, που θυμίζει τις Χίλιες και Μια Νύχτες και τα παραμύθια της Χαλιμάς. Μια ιστορία αγάπης τοποθετημένη σ' ένα μικρόκοσμο προορισμένο να καταστραφεί σύντομα. Μια ιστορία αγάπης που ανήκει αμετάκλητα στο παρελθόν και είναι καταδικασμένη να σβήσει μέσα στον χρόνο. Μόνη ανάμνηση ενός κόσμου που χάθηκε αμετάκλητα, η περιγραφή του από την ηλικιωμένη ηρωίδα (Lucia Bose) σε μια νέα κοπέλα (Valeria Golino).

CINE PROBANTA 1, 20:30

Δ.Μ.

Ferzan Ozpetek

"Με το βλέμμα ενός Δυτικού προσπαθώ να ρίξω φως σ' ένα από τα πιο σκοτεινά σημεία του πολιτισμού της χώρας μου: το τέλος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπως αυτό αναπαράγεται σ' ένα από τα πιο προσφιλή μέρη της φαντασίας, στο Χαρέμι. Αυτό που μ' ενδιέφερε είναι να δώσω ζωή ξανά σ' αυτόν τον κόσμο, μέσα από μια διπλή οπτική: όπως πραγματικά ήταν και όπως η Δύση πάντα τον φανταζόταν. Η φαντασία της Ευρώπης έκανε το χαρέμι έναν από τους πιο αγαπημένους, μυθικούς χώρους -και αυτό συνέβη όχι μόνο στην Ευρώπη. Οι "οριενταλιστές" ζωγράφοι μου ερχονται αμέσως στο μυαλό - επίσης και πολλοί σκηνοθέτες, όπως ο Φελίνι. Ολόκληρη η ταινία είναι ένα παιχνίδι με καθρέφτες, με σωσίες, με αντιθέσεις και συγκρούσεις ανάμεσα σε διαφορετικούς πολιτισμούς, διαφορετικούς μύθους, διαφορετικές σεξουαλικές πρακτικές, διαφορετικές γλώσσες. Μια από τις κύριες δραστηριότητες των γυναικών του χαρεμιού ήταν η αφήγηση ιστοριών, με σκοπό να ξερκίσουν τον χειρότερο εχθρό τους: τον χρόνο που ποτέ δεν περνούσε. Και γι' αυτό έχω την αίσθηση ότι κατά κάποιον τρόπο αυτή η ταινία είναι και ένας στοχασμός για το πόσο σημαντική είναι η αφήγηση. Γι' αυτόν τον λόγο η ιστορία της ταινίας είναι σαν μια σειρά από κινέζικα κουτιά: όπου την κυρίως ιστορία την αφηγείται μια ηλικιωμένη γυναίκα σε μια νεώτερη της. Όμως επίσης και την ιστορία αυτών των γυναικών την αφηγείται ένας υπηρέτης του Χαρεμιού".

Inner Landscapes. While Canada may have changed a lot in the last twenty years, Lea Pool, whose latest film "Set me free" is screening tonight at 8pm, noted yesterday that the territory she is concerned with—the vast landscape inside of people—hasn't. She continues to make films about the constant of "people in cities, in moments of crisis." Pool described her latest work as "extremely autobiographical, but still fictional." The film is set in 1963 in Montreal, and is about a young woman who identifies with a character from a Jean-Luc Godard film.

Sex Roles. Tino Schrader plays a woman trapped in the body of a man (who craves doctor Magnus Hirschfeld's affections) in the "The Einstein of Sex." Ms. Schrader, who was in Thessaloniki for the screening of the film on Sunday, shocked audiences by telling them that the restrictive law against homosexuality (paragraph 175) that gay rights pioneer Hirschfeld combats in the film in the 1930s, was only repealed in Germany three years ago. The performer added that while some have accused director Rosa von Praunheim of being too tame in producing a film that unfolds in a straightforward narrative manner, the film is not limited in its intentions. "The film is for everybody, and it was intended to praise those who fought for gay people," added Schrader.

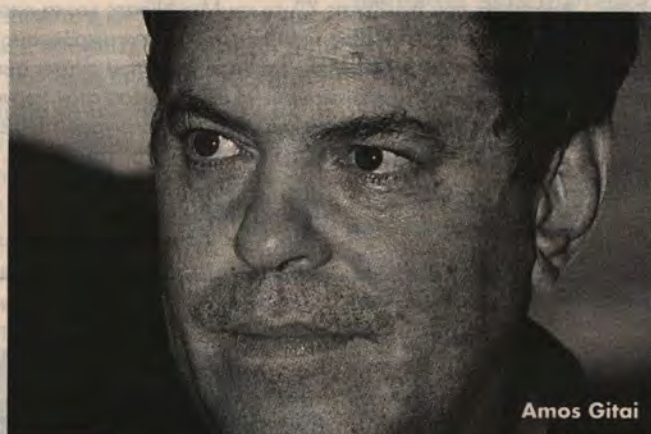
Mind-Altering. Try raising money to make a film about young ecstasy users. It isn't easy, according to Justin Kerrigan, director of the international competition's "Human Traffic." No one wanted to fund a film about drug taking that didn't end in death (alcohol kills more, the yellow-haired director noted). But Kerrigan was determined to make a film that expressed a way of life which he described as "the biggest ever mainstream youth culture." The director ultimately had to find non-UK funding to produce a film that expressed the reality of his generation. "I wrote a film about me and my friends, our sexual insecurities and paranoias," said Kerrigan. "Everyone can relate [regardless of their history with drug-taking] to some weekend when they lost it with their friends."

Soul-Searching. Alejandro Springall is no stranger to Greece, having worked on a film shoot near Meteora, back in film school. However, he was surprised to find aspects of Thessaloniki reminding him of Mexico. Springall, whose "Santitos" is in the international competition, was very proud of his film's massive distribution within Mexico, as well as a new venture with Universal films for outside distribution. Making films on his own terms, according to Springall, means, making films in his own language, and then distributing them. A few years ago, he rejected a Miramax proposal to make his film in English. "The day when we start shooting in another language in Mexico, we are gone," pointed out the director. Springall wants Mexican cinema to return to the heights of the 1940s and 50s, when the country was producing over 300 films a year for all of Latin America. Last night, the Embassy of Mexico celebrated this era, as well as the promise of new works such as Springall's with a reception yesterday evening showing off the exhibition of

FIRST
ПРОТО ПЛАН
SHOT

40th THESSALONIKI FILM FESTIVAL
TUESDAY 16 NOVEMBER 1999 • N. 59

A cinematic state-of-mind in Thessaloniki

posters from Mexican cinema's Golden Age. (If you've walked by the exhibit take another look at the "Women's Prison" poster for some real drama.)

Hidden criminality. Things like formats and genres don't stop director Alexis Kardaras. He had to shoot his first feature "The Robbery" on video, and so he did, enlisting the talents of an excellent cast including Yiannis Bostantzoglou. The robbery ends up being a secondary point, for instance, according to the director. There are moments in the film (say when there is happy Indian film music pumping, or the family is out shopping for rows of generic cereals) when his humour is a unique mix of parody and satire. What was more important was showing the characters and their zany preoccupations and drives. Kardaras hopes audiences will latch onto the film's simplicity and honesty.

National psyche. "The Flower of the Lake" director Stamatis Tsarouhas was moved by so many young people connecting with his film at its Thessaloniki screening. The film's makers had expected an older generation to connect with the film set in Kastoria, which digs into the region's ethnic collisions at the turn of the last century. The star of another Greek film, the made-for-television "...And Peace on Earth," touched on the Greek national landscape as well, underscoring the film's goal of combatting racism. "Just as we preserve our history and memory, we must preserve the role of foreigners in our country" she noted.

Self-fulfilling prophecies. Amos Gitai knows that images matter in shaping reality. At a press conference yesterday, he pointed out that not only are exoticized images of the Middle East imposed from the outside dangerous, but so are oversimplified, "safe" images of one's own country. The danger of both is to feed apocalyptic images. So what is left? For the past five years, Gitai has been working on a trilogy about Israeli cities which seeks out the realities of everyday life within small microcosms. While it is not always comfortable for him, vis-a-vis the powers that be, Gitai feels it is vital to seek out the contradictions in his own culture. The result with his latest "Kadosh" is that it has been sold in thirty countries, drawing 300,000 audience members in France alone, and being one of many links the director has formed with directors from around the world, including colleagues throughout the Middle East. Gitai's kind of cinema "is subversive and poses questions rather than being self-satisfactory." His next task? "A big pacifist war film, to remind those who want to go to the next war, what the last one was like."

Rational behavior. 3,348 viewers attended screenings the first day of the festival, vs. 1,900 last year.

Quote/unquote: "Every film is independent." Alexis Kardaras, director, "The Robbery." "In order to make films, you need a strong conviction that what you do is worthwhile and you have to create your own universe of friends and family who support your work and think its important." Amos Gitai, director, "Kadosh".

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 59 ΤΡΙΤΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΧΗ: ΣΤΕΡΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΤΣΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑ
ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΔΑΓΟΥ, ΤΖΕΝΙ ΠΑΥΛΑΔΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΣΚΟΣ-ΕΥΤΥΧΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

MERLOT

Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος παλαιωμένος
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφύρεο χρώμα,
μπουκέτο που θυμίζει
μπαχαρικά και μαρασκίνο
γεύση ελαφρά και απαλή.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρονιτώδες άρωμα,
λεπτή και δροσερή γεύση.

Ενάργετος Τσάνταλης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Με το
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑ
Παραγωγό - Παρουσιαστή
του 3ωρου Πρωινού MAGAZINO
"Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ"
Από Δευτέρα έως Παρασκευή
08:00 μέχρι 11:00 π.μ.
με όλο
το επιτελείο του.

**ΕΙΝΑΙ
103
Fm**

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 85, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 031 / 539103, FAX: 031 / 534820
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΤΗΛ./FAX: 031 / 534815
E-MAIL: mackhes@otenet.gr

Το Ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης, της Μακεδονίας, της Β. Ελλάδας

ΓΙΝΕΚΙ ΕΣΥ μέλος του Φεστιβάλ

ΚΑΡΤΑ ΜΕΛΟΥΣ
1999-2000
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

με **20.000 δρχ.**
(15.000 για φοιτητές-μαθητές)
εξασφαλίζετε:

- **Ελεύθερη είσοδο** σε όλες τις προβολές του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι.
- **Ελεύθερη είσοδο** σε όλες τις προβολές του 2ου Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (Μάρτιος 2000)
- **25% έκπτωση** στην πρόσβαση στο Internet στο Info Café του Ολύμπιον
- **25% έκπτωση** στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι και ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ
- **25% έκπτωση** στα βιβλία και τα CD του βιβλιοπωλείου

Μπορείτε να προμηθευτείτε την Κάρτα Μέλους από το Information Desk στην Αποθήκη Γ' (Λιμάνι Θεσσαλονίκης) και από την τέντα στην Πλατεία Αριστοτέλους, καθημερινά, από τις 10:00 έως τις 20:00

Πώς γίνεται το μικρό
να χωρά τόση ελευθερία;

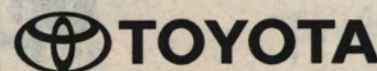
BATES (ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΗ)

Toyota Yaris Το χωρά ο νους σας!

Αν μέχρι σήμερα η ευελιξία ήταν ζητούμενο, από τώρα γίνεται τρόπος ζωής! Το Toyota Yaris σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω, όπως ακριβώς το θέλετε: Μικρό απ' έξω για να κινείστε με ευελιξία και άνεση, αλλά απρόσμενα μεγάλο μέσα για να χωρά όλες τις επιθυμίες σας. Άπλετος εσωτερικός χώρος που προκαλεί θαυμασμό, αλλά και ευρηματικότητα που καταπλήσσει. Σκεφτείτε: Τα πίσω καθίσματα μετακινούνται εμπρός - πίσω κατά 15 εκατοστά, δημιουργώντας έτσι 950 λίτρα μεγαλειώδους χώρου, όλου δικού σας! Και χάρη στην ανώτερη τεχνολογία VVT-i, που αποδίδει 68 πανίσχυρα άλογα στα 1000 κ.ε. και 86 άλογα στα 1300, το Yaris σας χαρίζει μια ασυναγώνιστη αίσθηση ελευθερίας... μέσα - έξω! Toyota Yaris. Ποτέ πριν ένα μικρό αυτοκίνητο δεν έδωσε τόσο χώρο στην ελευθερία σας!

Νέο TOYOTA Yaris
Τώρα και στα 1300κ.ε. με 86Hp

"Όπως σε θέλω. Πάντα κοντά μου."

Εκπομπές ρύπων: CO: 0.91 gr/Km, HC+NOx: 0.17 gr/Km